

Ἴρις

“Κι εκεί που τελειώνει ο κόσμος κι ανοίγεται το μέγα χάος που το φοβούνται ακόμη και οι Θεοί, μόνο η **Ιρις** μπορεί για λίγο να πλησιάσει”

(ΗΣΙΟΔΟΣ ΘΕΟΓΟΝΙΑ)

Κ. Μοσκόφ

Ένα Ποίημα για τα Γιάννενα

Τρεις μήνες ψάχνω να σε βρω στα Γιάννενα

και να 'χω καθημερινά

την γκρίνια τής Κυρά Φροσύνης...

Ο Φρόντζος κάνει πόλεμο ενάντια στον Αφέντη Βαγγέλη

και ο Σπυρίδων, πάσης Ηπείρου Έξαρχος,

να βροντά ολονυκτίς

τις καμπάνες της Μητρόπολης

- έρχεται, λέει, έρχεται

ο Μαύρος Καβαλάρης...

Ποιός είδε την Μαργαρίτα Περδικάρη

μπρος στα τουφέκια τής αυγής;

Στο Cancer Hospital

κανείς δεν ήξερε ποιος ήταν ο Χατζής

και ο Υφαντής

να ψαρεύει, όλο τον Αύγουστο, πέστροφες

με την Φρειδερίκη στο Ζαγόρι...

Καημένο, Μιτσικέλι,

γυμνέ μου Ολύτσικα

τομάρια των Τζουμέρκων,

να πουλάς τουριστικά στην λίμνη,

έξω απ' το σαράι του Αλή Τεπελενλή...

In memoriam Κωστή Μοσκόφ

Τεύχος 2^ο
Σεπτέμβριος - Οκτώβριος 1998

Το περιοδικό του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων

Οι συντάκτες
και οι συνεργάτες της “*Ιριδος*” σας εύχονται

Καλή ακαδημαϊκή χρονιά

“*Ἡ Ἴρις, κόρη του Θαύμαντα και της Ηλέκτρας, αγγελιοφόρος των Θεών, με φτερά και φτερωτά πόδια γρήγορη σαν τον άνεμο έπαιρνε και έφερνε μηνύματα από Θεούς και ανθρώπους...*”

(*Ησίοδος, Θεογονία*)

Εξώφυλλο: Φωτογραφία και ποίημα του Κωστή Μοσκόπουλου

Ἴρις

τεύχος 2^ο / Σεπ - Οκτ 1998

ΑΡΘΡΑ

Συμβολή του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων
στην καινοτομία, του *Χ. Μασσαλά*

Περιβάλλον, του *Α. Κατσίκη*

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΘΕΜΑΤΑ

Μερικές πρωτότυπες απαντήσεις στο
διαγωνισμό για την κατάρτιση πίνακα
διοριστέων εκπαιδευτικών 1998,
του *Π.Α Ασημακόπουλου*

ΠΡΟΣΩΠΑ ΚΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ

Αφιέρωμα στη μνήμη του Κ. Μοσκόφ

Αφιέρωμα στη μνήμη του Π. Παναγιωτόπουλου

Αναφορά στο έργο του Γεωργίου Μυλωνά

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΕΡΕΥΝΑ

Η αποτίμηση της εκπαίδευσης και της
έρευνας στα ΑΕΙ: εχθρός ή φίλος; του *Φ. Πομώνη*

Αποτελέσματα ερευνητικής συνεργασίας
μεταξύ του Τμήματος Χημείας και της Ιατρικής Σχολής
του Πανεπιστημίου Αθηνών,

των *Κ. Σακαρέλλου - Χ.Μ. Μοντσόπουλου*

ΤΜΗΜΑΤΑ - ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ - ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Γραφείο Διασύνδεσης

Τηλεπικοινωνιακή υποδομή και Κέντρο Διαχείρισης
Δικτύων.

ΦΟΙΤΗΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

Θεατρική Συντροφιά Πανεπιστημίου Ιωαννίνων (ΘΕΣΠΙ)

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ

ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΟΥΜΕΝΑ ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ

Συνεχίζουμε...

Ευνοϊκή ήταν η υποδοχή του πρώτου τεύχους, θετικός ο αντίκτυπος και ενθαρρυντικά τα σχόλια όσων φυλλομέτρησαν το περιοδικό και ανέγνωσαν τα κείμενά του. Μόλις δηλώθηκε το στίγμα του ήρθαν και τα πρώτα άρθρα συναδέλφων. Ήταν μια ακόμη ενίσχυση προκειμένου να συνεχιστεί αυτή η προσπάθεια και να ανιχνεύσουμε όλοι μαζί την πορεία αυτού του εγχειρήματος. Η απάντηση στο προσκλητήριο του πρώτου τεύχους μας επιτρέπει να αισιοδοξούμε για τη συνέχιση της πρότασής μας.

Από τα περιεχόμενα του προηγούμενου τεύχους προσδιορίστηκαν οι στόχοι και οι σκοποί της "Ιρίδος". Ωστόσο προκαθορισμένες αρχές και προκατασκευασμένες λύσεις δεν υπάρχουν. Το περιοδικό έχει την ηθική και την αισθητική του που τις προσδιορίζουν οι αναγνώστες και οι συντάκτες - αρθρογράφοι του. Κάθε επιλογή έχει την αξία και την ποιότητά της.

Η δημοσίευση των κειμένων αποκτά και μια πρόσθετη σημασία. Οι σκέψεις, οι ιδέες, οι επιλογές και οι ευαισθησίες, καθώς αποτυπώνονται στο χαρτί, έχουν ειδική βαρύτητα, γιατί αναδεικνύουν την πανεπιστημιακή κοινότητα και ζωή.

Η αναγκαιότητα της έκδοσης σε συνδυασμό με το ενεργό ενδιαφέρον καθιστά απαραίτητη τη συγκρότηση συντακτικής επιτροπής που θα αναλάβει υπεύθυνα τη συνέχιση του περιοδικού ανά δύο μήνες από το νέο χρόνο.

“Συμβολή του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων στην καινοτομία”

Χρήστος Μασσαλάς
Πρύτανης του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων

Το τελευταίο κύμα παγκοσμιοποίησης έχει αρχίσει από τη δεκαετία του 1980 και εκφράζεται με τη διακρατική μεταφορά προϊόντων και υπηρεσιών, κεφαλαίων, γνώσης και άυλων πόρων σε ένα παγκόσμιο ορίζοντα και έχει λάβει ως φαινόμενο τέτοια δυναμική που θεωρείται πλέον μη αναστρέψιμο. Σημαντικό ρόλο στην εκδηλούμενη επιτάχυνση των διαδικασιών του φαινομένου αυτού έχουν οι τεχνολογικές αλλαγές και η διακίνηση της γνώσης. Ιδιαίτερα σημαντικός είναι ο ρόλος των νέων τεχνολογιών επικοινωνίας και πληροφορικής, ενώ η ανάπτυξη της γνώσης και καινοτομίας κινείται πιο εύκολα διασυνοριακά, μιας και η κοινωνία της γνώσης δεν έχει σύνορα. Η παγκοσμιοποίηση αδυνατίζει τις παραδοσιακές κυβερνητικές πολιτικές και θα απαιτήσει τη διαμόρφωση νέου πολιτικού περιβάλλοντος πολυμερούς φύσης που θα ενισχύει στρατηγικές κοινοπραξίες και συμμαχίες σε παγκόσμιο πλαίσιο.

Η ελληνική κοινωνία εμβαπτισμένη σε ένα τέτοιο περιβάλλον και με βασικές αδυναμίες σε τεχνολογία, καινοτομία, προσαρμοστικότητα, οργανωτικές δομές και πρόταση για τον πολιτισμό πρέπει να ενεργοποιήσει το πλούσιο έμπυχο δυναμικό της για να διατηρήσει στοιχεία της ταυτότητάς της και να συμπορευτεί με τις εξελίξεις. Η χώρα μας μπορεί να ανταποκριθεί στο σκληρό

ανταγωνιστικό περιβάλλον αν στηριχθεί σε υψηλού επιπέδου παιδεία -γενική και εξειδικευμένη- καλλιέργεια οικολογικής συνείδησης και αξιόπιστης πρότασης για τον πολιτισμό. Μια τέτοια προοπτική απαιτεί υπευθυνότητα, γνώση και πολιτικό θάρρος στο σχεδιασμό της εκπαιδευτικής πολιτικής τόσο για τη διάδοση όσο και την παραγωγή της γνώσης και τη σύνδεσή της με τις ανάγκες της παραγωγικής διαδικασίας και τις απαιτήσεις της κοινωνίας.

Η ελληνική κοινωνία έγινε μάρτυρας πολλών εκπαιδευτικών μεταρρυθμίσεων χωρίς βέβαια αυτές να δικαιώσουν τις προσδοκίες της. Οι λόγοι που δεν επέτρεψαν τις επιδιωκόμενες αλλαγές επικεντρώνονται κυρίως στην έλλειψη περιβάλλοντος συναίνεσης και τη χαλάρωση της πολιτικής βούλησης στο στάδιο εφαρμογής των. Ας ελπίσουμε η πρόσφατα θεσμοθετημένη εκπαιδευτική μεταρρύθμιση να οδηγήσει την ελληνική κοινωνία στο δρόμο των έμπειρων κοινωνιών.

Αν και δεν έχω την πρόθεση να σχολιάσω το νέο νόμο για την παιδεία θα τονίσω μόνο ότι η όποια πορεία του θα εξαρτηθεί από την περιφερειακή του διάσταση και τις στρατηγικές του επιλογές.

Η ανάπτυξη της πατρίδας μας προϋποθέτει ζωντάνεμα της περιφέρειας και κατά συνέπεια αναδιάρθρωση του εκπαιδευτικού και ερευνητικού ιστού της ώστε να βρει το εκπαιδευτικό μας σύστημα την απαιτούμενη φρεσκάδα και το κύρος για πρωταγωνιστικό ρόλο στην πορεία διαμόρφωσης της κοινωνίας μας.

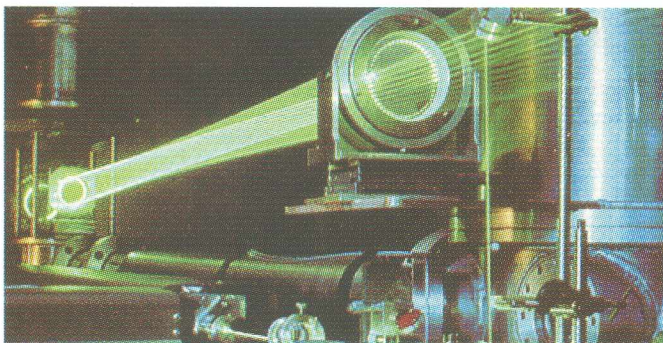
Η κατανομή των Ιδρυμάτων της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης στον ελληνικό χώρο και η διάρθρωση του ερευνητικού ιστού πρέπει να απεικονίζουν την επιθυμητή ανάπτυξη της χώρας, την τόνωση της πολιτισμικής μας συνέχειας,

τη συνεργασία με τις γειτονικές χώρες και την ενίσχυση του κυριαρχικού μας χώρου.

Το βασικό επιχείρημα για μια τέτοια πολιτική είναι ότι ένα τριτοβάθμιο εκπαιδευτικό Ίδρυμα της Περιφέρειας εντάσσει (ή πρέπει να εντάσσει) στην αποστολή του και την οικονομική, κοινωνική, πολιτιστική, ακαδημαϊκή και πολιτική ανάπτυξη της περιφέρειας στην οποία ανήκει και υπηρετεί. Ο ακαδημαϊκός του χώρος λειτουργεί ως κέντρο περιφερειακής ανάπτυξης και παρέχει ευκαιρίες για μεταφορά τεχνολογίας, επανεκπαίδευσης, καινοτομίας, ανάδειξη των ιδιαιτεροτήτων της περιφέρειας, συμβουλές, πολιτισμό κ.λ.π.

Για να είναι όμως σε θέση ένα περιφερειακό Ίδρυμα να ανταποκριθεί στον προορισμό του πρέπει να διαθέτει τα κατάλληλα γνωστικά αντικείμενα, υποδομές, ελκυστικό εργασιακό περιβάλλον, στήριξη της τοπικής κοινωνίας και κύρος στη διεθνή ακαδημαϊκή κοινότητα.

Όπως είναι γνώστό οι παγκοσμιοποιημένες επιχειρήσεις

δαπανούν υψηλά ποσά για ανάπτυξη νέων προϊόντων, τεχνολογία και έρευνα αγοράς, ενώ οι περισσότερες ελληνικές επιχειρήσεις δεν έχουν διεθνή προσανατολισμό. Αν και το διεθνές περιβάλλον δεν φαίνεται ευνοϊκό για τις μικρές επιχειρήσεις, με κατάλληλες στρατηγικές μπορούν να παγκοσμιοποιηθούν και να γίνουν διεθνώς ανταγωνιστικές.

Για το σκοπό αυτό η έμφαση των ελληνικών επιχειρήσεων πρέπει να δοθεί στη μεταφορά και απορρόφηση τεχνολογίας και σε καινοτομικές λύσεις εφαρμογής και προσαρμογής της, δηλαδή σε καινοτομίες που δεν απαιτούν πρωτογενή έρευνα και ανάπτυξη. Επίσης σε διεθνείς συνεργασίες και συμμετοχή σε προγράμματα έρευνας και τεχνολογίας άλλων μεγάλων επιχειρήσεων στα πλαίσια των ευρωπαϊκών προγραμμάτων. Μια τέτοια προοπτική στην ελληνική περιφέρεια μόνο με την ενεργό συμμετοχή των τριτοβάθμιων Ιδρυμάτων είναι ορατή. Το κύρος τους και η δεξαμενή γνώσης που διαθέτουν δίνουν τη δυνατότητα να υποστηριχθούν ορισμένες στρατηγικές κατευθύνσεις για το μέλλον, π.χ. συγκέντρωση σε ειδικές αγορές, καινοτομικά επώνυμα προϊόντα και υπηρεσίες, σφαιρικός προσανατολισμός προς την παγκοσμιοποίηση, συνεργασίες, δικτύωση, στρατηγικές συμμαχίες κ.λ.π.

Εκτός από την ενίσχυση των οικονομικών παραμέτρων

τα τριτοβάθμια Ιδρύματα έχουν αποστολή και δυνατότητα να τονώσουν την καλλιέργεια οικολογικής συνείδησης, την ανάδειξη και διάχυση του πολιτισμού, την καλλιέργεια της μνήμης της πολιτισμικής συνέχειας, την ανάδειξη του διαλόγου ως στοιχείου καλλιέργειας κλίματος συναίνεσης, την έγκαιρη και έγκυρη ενημέρωση για σημαντικά επιτεύγματα της επιστήμης, την άσκηση στους δημοκρατικούς θεσμούς και προπαντός την ανάδειξη του χώρου τους ως χώρου αναφοράς της κοινωνίας.

Η περίπτωση της περιφέρειας της Ηπείρου έχει ιδιαιτερότητες που έχουν τη ρίζα τους στην απομόνωση, τη μη ένταξή της σε εθνικούς σχεδιασμούς και το διεθνές πολιτικό κλίμα μετά τον εμφύλιο πόλεμο.

Η υστέρηση στην ανάπτυξή της είναι πιστοποιημένη τόσο σε εθνική όσο και ευρωπαϊκή κλίμακα. Το γεγονός αυτό ελπίζω να αποτελέσει για πολλούς και προφανείς λόγους το πλεονέκτημά της.

Η Περιφέρεια της Ηπείρου αποτελεί μοναδικό περιβάλλον για ενεργοποίηση, (από την πολιτική ηγεσία) του Πανεπιστημίου, του ΤΕΙ και των Ινστιτούτων μεταφοράς και παραγωγής γνώσης με σκοπό τη δημιουργία ενός **“Συμβουλευτικού οργάνου μεταφοράς γνώσης και καινοτομίας”** στα πλαίσια της Γ.Γ.Π. Ηπείρου.

Το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων ανταποκρινόμενο στην αποστολή του ως περιφερειακό ίδρυμα και σε συνεργασία πάντα με την Γ.Γ.Π. Ηπείρου ενεργοποίησε όλο το δυναμικό της Ηπείρου και σήμερα είναι σε θέση να προκηρύξει την υλοποίηση του έργου **“Τεχνολογικό Πάρκο Ηπείρου”**. Το έργο αυτό πιστεύουμε ότι θα συμβάλει στη δημιουργία καινοτόμων επιχειρήσεων, τη διάχυση της γνώσης και του πολιτισμού και τη δημιουργία φιλικού περιβάλλοντος για νέες τεχνολογίες στον Ηπειρωτικό χώρο.

Μια άλλη σημαντική δράση αποτελεί το **“δίκτυο οριζοντίων εργαστηριακών μονάδων”** π.χ. Lasers, ηλεκτρονικής μικροσκοπίας, περίθλασης ακτίνων Χ, φασματομετρίας μάζας, αρχαιομετρίας με άνθρακα 14, μαγνητικών μετρήσεων, θερμικών μετρήσεων, πιστοποίησης τροφίμων, το οποίο χρηματοδοτείται από το Περιφερειακό Επιχειρησιακό Πρόγραμμα (ΠΕΠ) Ηπείρου και το οποίο πρόκειται να στηρίξει σειρά δράσεων ερευνητικών, εκπαιδευτικών και σύνδεσης του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων με την παραγωγή.

Η πρόταση του Πανεπιστημίου για δημιουργία **“Ινστιτούτου Επικοινωνιών και Μεταφορών”** στην Ηγουμενίτσα προωθείται σημαντικά από την ομάδα εργασίας του Πανεπιστημίου και συνεργάτες από το ΙΤΕ, και αποτελεί προτεραιότητα της πολιτικής ηγεσίας που εκφράζεται από τον Γενικό Γραμματέα Περιφέρειας Ηπείρου. Το έργο αυτό μπορεί να διαδραματίσει

σημαντικό ρόλο στα πλαίσια των διευρωπαϊκών δικτύων, την παραγωγή μηχανισμών διαχείρισης μεγάλων έργων και περιφερειακής ανάπτυξης, την επέκταση της πληροφοριακής λεωφόρου στο Βαλκανικό χώρο, το ηλεκτρονικό εμπόριο, κ.λ.π.

Η λειτουργία του **Κέντρου ΥδροΒιολογικών Ερευνών (ΚΥΒΕ)** και η μετεξέλιξή του σε **Ινστιτούτο Περιβάλλοντος** ανταποκρίνεται στην ευαισθησία και το χρέος του Πανεπιστημίου για τις ανάγκες του Ηπειρωτικού χώρου. Ο στόχος και η φιλοδοξία μας είναι η ανάδειξη και προστασία του φυσικού πλούτου της Ηπείρου και ιδιαίτερα χώρων με παγκόσμια μοναδικότητα π.χ. Βίκος, Αμβρακικός Κόλπος.

Ο ερευνητικός ιστός της Ηπείρου ενισχύθηκε με τη δημιουργία του **Ινστιτούτου Βιοϊατρικών Ερευνών** το οποίο θα λειτουργήσει σύντομα με χρηματοδότηση και ευθύνη της Γ.Γ.Ε.Τ.

Το πανεπιστήμιό μας βελτιώνει τις βασικές του υποδομές π.χ. **δίκτυα, υπολογιστικό κέντρο** και δημιουργεί ελκυστικό περιβάλλον για να ανταποκριθεί στην αποστολή του.

Το βασικό του πρόβλημα είναι η έλλειψη στρατηγικής ανάπτυξής του και το γεγονός αυτό οφείλεται στην έλλειψη στρατηγικής ανάπτυξης των Ιδρυμάτων από την πολιτική ηγεσία της χώρας.

Στο Πανεπιστήμιο και στο ΤΕΙ Ηπείρου πρέπει να ενταχθούν νέα γνωστικά αντικείμενα που σχετίζονται με τις απαιτήσεις του εθνικού και διεθνούς περιβάλλοντος και τις ιδιαιτερότητες της περιοχής και να ενισχυθούν οι εργαστηριακές τους υποδομές.

Τα δύο Ιδρύματα στους σχεδιασμούς τους πρέπει να διακρίνονται από τη συμπληρωματικότητα και τη διαμόρφωση ενιαίας περιφερειακής πολιτικής.

Το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων έχει σήμερα τη δυνατότητα να στηρίζει σημαντικές δράσεις στον Ηπειρωτικό χώρο, όπως:

1. **Την Ανάπτυξη δικτύου μονάδων διάγνωσης.** Οι μονάδες αυτές πρέπει να είναι κινητές και να χρησιμοποιούν μεθόδους τηλεματικής για τη διασύνδεσή τους με το Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο.
2. **Την Ανάπτυξη δικτύου υπηρεσιών πληροφορικής.** Η ανταλλαγή πληροφοριών θα ελαχιστοποιήσει την αναποτελεσματικότητα της διοίκησης και των επιχειρήσεων. Το Πανεπιστήμιο με την Γ.Γ.Π. Ηπείρου ήδη προωθούν πιλοτικό σχέδιο τηλεϊατρικής και τηλεργασίας (για Τουρισμό) για όλη την Ήπειρο που χρηματοδοτείται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή.
3. **Τεχνολογίες Πληροφόρησης**
Με τη συνεργασία της Γ.Γ.Π.Η. και των Νομαρχιών ετοιμάζεται το στρατηγικό σχέδιο προώθησης των τεχνολογιών πληροφόρησης στην Ήπειρο που χρηματοδοτείται από την Ε. Ε.
4. **Ηλεκτρονικό Εμπόριο**
Πιλοτικές δράσεις του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων σε συνεργασία με τη Γ.Γ.Π.Η. έχουν αρχίσει να υλοποιούνται στον τομέα του τουρισμού και ξεχωριστά των ΜΜΕ.

5. **Τη Δημιουργία υποδομής εξ αποστάσεως εκπαίδευσης.**

Σημαντικό κεφάλαιο της Ηπείρου είναι το ανθρώπινο δυναμικό της το οποίο όμως στερείται δυνατοτήτων βελτίωσης των δεξιοτήτων του, επανεκπαίδευσης και εκπαίδευσης σε νέα δεδομένα. Επί πλέον στην Ήπειρο υπάρχει συσσωρευμένη γνώση η οποία πρέπει να διαχυθεί εσωτερικά στην Ήπειρο, να γίνει γνωστή στον υπόλοιπο κόσμο και βέβαια οι φορείς οι οποίοι διαθέτουν αυτή τη γνώση να γίνουν ανταγωνιστικοί. Σήμερα η γνώση αυτή παρέχεται από φορείς κατάρτισης μειωμένης αξιοπιστίας. Στις σημερινές συνθήκες η λειτουργία δικτύου εκπαιδευτικών φορέων (Πανεπιστήμιο, ΤΕΙ, Ερευνητικά Ινστιτούτα, κ.α.) στην Ήπειρο και η δημιουργία υποδομής εκπαίδευσης εξ αποστάσεως θεωρείται αναγκαία. Η γνώση θα παρέχεται με χρήση του δικτύου Internet σε δύο γλώσσες (Ελληνικά και Αγγλικά) και σε αρχικό στάδιο με χρήση κοινών εργαλείων λογισμικού. Στην εκπαίδευση εξ αποστάσεως μπορεί να συμπεριληφθεί εκπαίδευση σε θέματα περιβάλλοντος, νέων τεχνολογιών, πολιτισμού, παραδοσιακών τεχνών κ.α. Άμεσο αποτέλεσμα αυτής της ενέργειας θα είναι η βελτίωση των δεξιοτήτων των ενδιαφερομένων για αύξηση της παραγωγικότητας και αποτελεσματικότητας των επιχειρήσεων της περιοχής και βέβαια η ενίσχυση της ανταγωνιστικής θέσης που έχουν σήμερα τα εκπαιδευτικά ιδρύματα της περιοχής.

Το Πανεπιστήμιο μπορεί να βοηθήσει την Γ.Γ.Π.Η. στη δημιουργία

A. **Κέντρου Ηπειρωτικού Προϊόντος.**

- Με σκοπό τη στήριξη ΜΜΕ σε θέματα διοίκησης –οργάνωσης, προώθησης προϊόντων, εισαγωγής νέων τεχνολογιών, παρατήρησης τάσεων αγοράς, κ.α. και την
- Πιστοποίηση προϊόντων (με κατεύθυνση την καθιέρωση ειδικού σήματος για τα προϊόντα της Ηπείρου), με παράλληλη υποστήριξη της τυποποίησης των προϊόντων.

B. **Κέντρων Πολιτισμού**

Π.χ. ολοκληρωμένων παρεμβάσεων σε χωριά τα οποία θεωρούνται ότι έχουν πολιτισμική παράδοση, και τα οποία σήμερα υφίστανται τα φαινόμενα της εγκατάλειψης. Το γεγονός αυτό αποτελεί χρέος και παρέμβαση προοπτικής.

Αν και οι συνθήκες για την πορεία της κοινωνίας μας δεν είναι οι επιθυμητές, το Πανεπιστήμιο πρέπει να ανταποκριθεί στις προκλήσεις των καιρών και στην αποστολή του.

Όταν πνέει ο άνεμος των αλλαγών κάποιοι χτίζουν τοίχους. Εμείς πρέπει να χτίσουμε ανεμόμυλους και να μετατρέψουμε την ενέργεια των αλλαγών σε δημιουργία προοπτικής του Ηπειρωτικού χώρου.

“Περιβάλλον”

Από το λυκόφως του 20^{ου} στο
λυκαυγές του 21^{ου} αιώνα

Απόστολος Κατσίκης

Επικ. Καθηγητής του Π.Τ.Δ.Ε. του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων

“Η φυσική πορεία της εξέλιξης ήταν πάντα μια ισορροπία ανάμεσα στην ανάπτυξη νέων μορφών και την καταστροφή των παλαιών”, υποστηρίζει ο γερμανός κοινωνιολόγος Νίκλας Λούμαν.

Και συνεχίζει, “αν δεν θεωρήσουμε ότι η εξέλιξη ταυτίζεται με την πρόοδο, αλλά είναι κάτι που μπορεί να έχει είτε καλή είτε κακή έκβαση, τότε βλέπουμε ότι δεν έχουμε απόθεμα δυνατοτήτων. Δεν υπάρχουν άλλες κοινωνίες πέρα από τη δική μας. Αν αυτή καταστραφεί μέσω της εξέλιξης, δεν υπάρχει εναλλακτική να την αντικαταστήσει”.

Η Ιστορία είναι γεμάτη από παραδείγματα λαών, εθνών, πολιτισμών που δεν κατόρθωσαν να περάσουν στο επόμενο στάδιο. Αποδεικνύει επίσης ότι ποτέ ο άνθρωπος δεν ήταν σε θέση να προβλέψει μακροπρόθεσμα, ούτε και να παραδειγματιστεί συνετά από προηγούμενες καταστροφές. Η ανθρώπινη φύση δεν έχει μνήμη...

Το παράδοξο της “σύγκρουσης” ανθρώπου-περιβάλλοντος

Η έννοια της προόδου όπως συνδυάζεται με την οικονομική ανάπτυξη, είναι δημιουργήμα των τελευταίων τριών αιώνων. Είναι η προσδοκία του ανθρώπου για μια συνεχή βελτίωση της ζωής του στο μέλλον. Αποτελεί ουτοπία η άρνηση στο δικαίωμα να μεταχειρίζεται (ο άνθρωπος) την επιστήμη και τον ορθολογισμό για να καταστήσει τη ζωή του περισσότερο άνετη και ευχάριστη. Η επιστήμη όμως και ειδικότερα οι τεχνολογικές της εφαρμογές, για να νομιμοποιήσουν τη χρηστική τους λειτουργία θα πρέπει, όπως έχει αποδειχθεί στα θέματα τουλάχιστον που αφορούν στο περιβάλλον, να συνοδεύονται από τον αναγκαίο ηθικό προβληματισμό. Αποτελεί κοινό τόπο ότι ο πολιτισμός, έργο και προνόμιο του ανθρώπινου γένους, είναι συνυφασμένος με πάσης φύσεως παρεμβάσεις στη βιόσφαιρα. Ο άνθρωπος, αν και συστηματικά-φυσιολογικά (με τη λειτουργική σημασία) συνδεδεμένος και εξαρτημένος από βιολογικές διεργασίες

διαφοροποιήθηκε από τους υπόλοιπους οργανισμούς και χάρη στις ιδιαίτερες ιδιότητες-ικανότητες του κατόρθωσε να δημιουργήσει τις προϋποθέσεις ώστε να καταστεί ο μοναδικός “θέσει” ρυθμιστής των ποικίλων διαδικασιών στη βιόσφαιρα. Η πρόοδος των επιστημών του έδωσε τη δυνατότητα να αναπτύξει δυνάμεις που κινούνται έξω από τις προγραμματισμένες φυσικές-βιολογικές νομοτέλειες, στις οποίες όλα τα υπόλοιπα πλάσματα, λίγο πολύ, υπακούουν.

Το παράδοξο για το ανθρώπινο είδος είναι ότι η πραγματική απειλή για το περιβάλλον του ανθρώπινου γένους και όχι μόνον, αλλά και για τη ίδια την ανθρώπινη κοινωνία και τις εκφράσεις της, προέρχεται όχι από φυσικούς ή εξωγήινους παράγοντες, αλλά από τον ίδιο τον άνθρωπο και τις εφαρμογές των επιτευγμάτων του.

Και αποτελεί περισσότερο παράδοξο το γεγονός ότι το πλέον νοήμον όν χρησιμοποιεί τα αποτελέσματα του σωματικού και κυρίως του πνευματικού του μόχθου για να οδηγηθεί σταδιακά στην αυτοκαταστροφή, συμπαρασύροντας και πολλές άλλες μορφές της βιόσφαιρας. Τέλος αποτελεί, ίσως, σχήμα οξύμωρο η κοινή διαπίστωση ότι η μόνη δυνατή σωτηρία, ο έλεγχος δηλ. των δυνάμεων της υποβάθμισης και της καταστροφής, συνδέεται με την προσπάθεια μεταβολής των πολιτισμικών δεδομένων, τουλάχιστον όσον αφορά τις απόψεις - αντιλήψεις και στάσεις για τις σχέσεις μας με το περιβάλλον και τη διαχείρισή του. Το οξύμωρον συνίσταται στη διαπιστωμένη αρχή ότι ο άνθρωπος αν και ήταν “φύσει” σε θέση, λόγω του πνευματικού του επιπέδου, να προβλέψει τη δυσμενή κατάληξη συγκεκριμένων ενεργ-

γείων του, που σχετίζονται με την εφαρμογή αναπτυξιακών στρατηγικών, εν τούτοις δεν το έπραξε και μάλλον εξακολούθει να μην το πράττει.

Οικονομική ανάπτυξη και φέρουσα ικανότητα της Γης

Αποτελεί προϊόν γενικής αποδοχής η νομιμοποίηση κάθε νεότερης γενιάς να φιλοδοξεί να κατακτήσει ένα ανώτερο, από εκείνο των προηγούμενων, βιοτικό επίπεδο. Έχει γίνει όμως επίσης φανερό ότι η οικονομική ανάπτυξη στην οποία στηρίζεται η βελτίωση του βιοτικού επιπέδου των ανθρώπων κοινωνιών, δεν μπορεί να ξεπεράσει ορισμένα όρια. Η διαπίστωση αυτή, η οποία για ορισμένους τομείς ήλθε πολύ αργά, σχετίζεται με τα μοντέλα ανάπτυξης τα οποία δεν έλαβαν / λαμβάνουν υπόψη τους μια θεμελιώδη ιδιότητα του πλανήτη μας: αυτή της φέρουσας ικανότητάς του, που αναφέρεται στο μέγεθος των πληθυσμών (ειδών) που μπορούν να στηρίξουν τα αποθέματα πρώτων υλών και οι βιογεωχημικοί κύκλοι της Γης. Και ασφαλώς με την πάροδο του χρόνου γίνεται εμφανέστερη η μορφή που θα πάρει η σύγκρουση μεταξύ της συνεχούς παραγωγικής-οικονομικής ανάπτυξης και των ορίων ανθεκτικότητας των φυσικών διεργασιών και ανοχών του πλανήτη μας.

Η άποψη, προϊόν της ανθρωποκεντρικής αντίληψης, ότι διατηρούμε το δικαίωμα να εννοούμε την οικονομική ανάπτυξη αποκλειστικά και μόνο στα πλαίσια της υπηρεσίας εξυπηρέτησης κανόνων που έχουμε εμείς θεσπίσει, ανεξάρτητα δηλ. από την ένταξή της στο πλαίσιο των γενικότερων περιβαλλοντικών αρχών, φαίνεται ότι έχει αρχίσει να αυτοδιαψεύδεται.

“Οι φυσικοί πόροι”, έγραφε ο Jean-Baptiste Say, “είναι ανεξάντλητοι... εφόσον δεν μπορούν να παρουσιάσουν αισθητές αυξομειώσεις δεν αποτελούν και αντικείμενο των οικονομικών επιστημών”. Η μονοδιάστατη αυτή λογική για τις απεριόριστες δυνατότητες της Γης να καλύψει τη ζήτηση σε πρώτες ύλες συμπληρώθηκε με την υπεραισιόδοξη αντίληψη ότι η τεχνολογία με τα επίτευγματά της θα δημιουργούσε τις προοπτικές επίλυσης όλων των, βιοτικού χαρακτήρα, προβλημάτων. Εννοείται πως, σύμφωνα με αυτή την άποψη, τα οφέλη της τεχνολογίας θα ήταν πάντα πιο σημαντικά από το κοινωνικό και περιβαλλοντικό κόστος και πως όσο περισσότερο επιδιωκόταν η οικονομική μεγέθυνση τόσο περισσότερο θα εξασφαλιζόταν η παγκόσμια ευημερία.

Το χρονικό διάστημα μερικών δεκαετιών και ειδικότερα η μεταπολεμική περίοδος, ήταν αρκετό για να αποδείξει το αβάσιμο όλων των παραπάνω ρήσεων και “αξιωμάτων”. Φαινόμενα όπως η εξάντληση ή μείωση των φυσικών πόρων, η αδυναμία κάλυψης των ενεργειακών αναγκών και επίλυσης των προβλημάτων διατροφής, η διεύρυνση του χάσματος μεταξύ αναπτυσσόμενων και υπό ανάπτυξη λαών, η επιβάρυνση του περιβάλλοντος με ρύπους και γενικά η υποβάθμιση της ποιότητας ζωής, που αποτελούν συμπτώματα της γνωστής πλέον οικολογικής κρίσης, αποδεικνύουν περίτρανα την αποτυχία εφαρμογής των μοντέλων ανάπτυξης του 20ου αιώνα. Το γεγονός είναι ευεξήγητο αν αναλογισθεί κανείς το σύνολο των σχέσεων

που συνδέουν τον άνθρωπο, ως βιολογικό ον, με τα υπόλοιπα μέλη-μέρη της βιόσφαιρας καθώς και το πλαίσιο των αλληλεξαρτήσεων μεταξύ του διπλού άνθρωπος – περιβάλλον.

Το παραπάνω πλαίσιο σχέσεων φαίνεται να αγνοήθηκε συστηματικά κατά τους τελευταίους τρεις αιώνες, από την έναρξη της βιομηχανικής επανάστασης μέχρι σήμερα και αντικαταστάθηκε με την περιέργη, μάλλον, θέση της μη υπαγωγής του ανθρώπου στο σύνολο των στοιχείων της βιόσφαιρας. Η θεώρηση αυτή είναι φανερό ότι αντιστρατεύεται βασικές φυσικές αρχές και στην προκειμένη περίπτωση τις εφαρμογές τους σε περιβαλλοντικό επίπεδο και επομένως ήταν επόμενο να καταρρεύσει, αφού οδήγησε σε διύστικα σχήματα και απομάκρυνε τον άνθρωπο από τον φυσικό-φυσιολογικό του περίγυρο.

Βρισκόμαστε μπροστά σε μια βασική αρχή – διαπίστωση της οικολογικοποιημένης σκέψης- ότι όχι μόνο δεν μπορούμε να διαχωρίζουμε ένα αυτόνομο όν από τον κοσμικό-φυσικό-βιολογικό του χώρο αλλά πρέπει να λαμβάνουμε πάντα υπόψη μας το αξίωμα ότι αποτελούμε εξαρτημένα συνδεδεμένα μέλη μιας και της αυτής κοινότητας, δηλ. της Φύσης.

“Μερικές πρωτότυπες απαντήσεις στο διαγωνισμό για την κατάρτιση πίνακα διοριστέων εκπαιδευτικών 1998”

ΚΛΑΔΟΣ ΠΕ70 ΔΑΣΚΑΛΩΝ

ΔΙΔΑΚΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ: ΔΙΔΑΚΤΙΚΗ ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΦΥΣΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

Π.Α. Ασημακόπουλος,

Καθηγητής του Τμήματος Φυσικής του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων.

Την Κυριακή, 12 Ιουλίου, 1998, επέστρεψα από ένα ταξίδι δύο εβδομάδων στις ΗΠΑ, όπως πάντα με εξαιρετικές εντυπώσεις και εμπειρίες, αλλά ... ελαφρύτερος κατά ένα σεβαστό ποσό δολαρίων. Ο θυμόσοφος λαός μας λέει “Ο εβραίος κι’ αν φτωχάνει τα παλιά τεφτέρια πιάνει”. Έτσι, θυμήθηκα ότι πριν φύγω για την Αμερική είχα λάβει μια πρόσκληση για να διορθώσω γραπτά του διαγωνισμού του ΑΣΕΠ προς δρχ. 1000 ανά γραπτό. Πρωί, πρωί λοιπόν την επομένη, με σκοπό να βγάλω μερικά από τα “σπασμένα” του ταξιδιού, τηλεφώνησα στο Βαθμολογικό Κέντρο του ΑΣΕΠ, απ’ όπου με πληροφόρησαν ότι υπήρχαν ακόμη γραπτά προς διόρθωση και ότι μπορούσα να αρχίσω αμέσως εργασία.

Έτσι, πέρασα μια εβδομάδα αφόρητης ζέστης και ανίας στον πέμπτο όροφο ενός παλαιού κτιρίου της οδού Σταδίου, διορθώνοντας ολημερίς γραπτά υποψηφίων δασκάλων στη θεματική ενότητα “Διδακτική της Φυσικής”. Τελικά, πιστεύω ότι θα είχα παραφρονήσει αν την αβάστακτη ανία μου δεν διασκεδάζε που και που κάποια “πρωτότυπη” απάντηση ή παρατήρηση των διαγωνιζομένων. Άνοιξα λοιπόν ένα σημειωματάριο και κάθε φορά που μια απάντησή μου έκανε ιδιαίτερη εντύπωση την καταχωρούσα. Οι φράσεις που ακολουθούν έχουν αντιγραφεί επί λέξει από τα τετράδια 650 υποψηφίων και ελπίζω να σας εντυπωσιάσουν με την “πρωτοτυπία” τους όσο εντυπωσίασαν και εμένα.

ΕΡΩΤΗΜΑ 1ο:

Να αναφέρετε τις επιστημονικές διαδικασίες και να αναπτύξετε πολύ σύντομα τη σημασία της μέτρησης τόσο στην Επιστήμη όσο και στη διδασκαλία των Φυσικών Επιστημών.

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ:

- Βασική επιστημονική διαδικασία είναι ο εποικοδομητικός διάλογος.
- Η επιστημονική έρευνα αρχίζει με την προβληματικοποίηση του ατόμου.
- Έρευνα διεξάγουν μόνο προβληματικοί άνθρωποι.
- Η Ανθρωπότητα είχε από αρχαιοτάτων χρόνων διερευνητικές τάσεις.
- Η μέτρηση είναι το α και το ω της επιστήμης γιατί μας απαλλάσσει από τον τυχοδιωκτισμό και την απάτη.
- Μέτρηση είναι το πόσες φορές μπαίνει ένα μέτρο μέσα σε ένα όργανο.
- Τα παιδιά δεν πρέπει στη μέτρηση να χρησιμοποιούν πολύπλοκα όργανα, όπως μέτρο, κ.λπ., αλλά παλάμες και πατούσες.
- Η ακρίβεια στη μέτρηση είναι πολύ σημαντική αν θέλουμε να έχουμε ακριβή αποτελέσματα.
- Μέτρηση είναι π.χ. η αποδελτιοποίηση.
- Η μέτρηση πολλές φορές μπορεί να αφορά την ίδια μας τη ζωή.
- Η μέτρηση είναι κοινωνικό φαινόμενο.

ΕΡΩΤΗΜΑ 2ο:

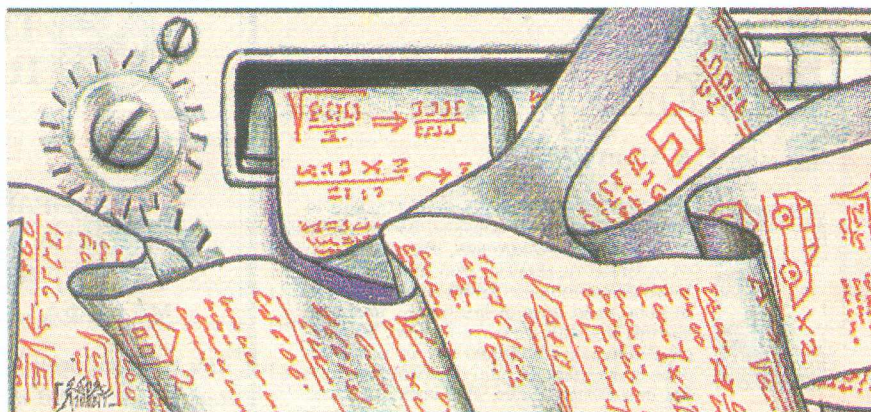
Τι εννοούμε με την έκφραση “Ιδέες των παιδιών στις Φυσικές Επιστήμες”;

[Η σωστή απάντηση είναι: Οι ιδέες που έχει διαμορφώσει το παιδί σχετικά με τα φυσικά φαινόμενα πριν διδαχτεί για πρώτη φορά τη Φυσική στην Ε’ Δημοτικού. Ιδέες που προέρχονται από την εμπειρική παρατήρηση, το χώρο της φαντασίας

του ή το οικογενειακό του περιβάλλον.]

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ:

- Είναι αυτά που τους βάζουν μέσα στο κεφάλι τους τα ΜΜΕ.
- Είναι τα διπλώματα ευρεσιτεχνίας των παιδιών.
- Είναι κάποιες ιδέες κάποιων παιδιών για κάποια πράγματα.
- Είναι παιδαριώδεις έννοιες που πρέπει να σκρινάρουμε.
- Ο Piaget λέει ότι το μυαλό των παιδιών δεν είναι “tabula rasa” αλλά “tabula με πολλές ιδέες”.
- Τα παιδιά πολλές φορές έχουν ιδέες για τα πιο πολύπλοκα φαινόμενα, καλύτερες από τον μεγαλύτερο επιστήμονα που έζησε ποτέ και πρέπει να τα ακούμε με προσοχή.
- Είναι οι ιδέες που έχουν τα παιδιά για τους μεγάλους.
- Είναι το άυλο εκείνο φως που συνοδεύει τα παιδιά.
- Κατά τον Bloom είναι δύσκολο να εξοστρακιστούν, γι’ αυτό χρειάζονται προσοχή.
- Είναι σαν να λέμε η γη δεν είναι στρόγγυλη.

ΕΡΩΤΗΜΑ 3ο:

[Σε ελεύθερη απόδοση] Περιγράψτε πώς θα διεξαγάγετε το μάθημα με αντικείμενο το φαινόμενο του βρασμού που περιγράφεται στη σελ 50 του σχολικού βιβλίου της ΣΤ΄ τάξης του Δημοτικού.

α) Να διατυπώσετε τους διδακτικούς στόχους.

β) Να περιγράψετε τις διδακτικές ενέργειες με βάση τις οποίες θα επιτύχετε τους στόχους που θέσατε.

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ:

- Βασικός στόχος μου θα είναι να μετεμψυχώσω τους μαθητές μου σε μικρούς Αϊνστάιν.
- Να εμπνεύσουν οι μαθητές ότι αν τοποθετήσουμε ένα δοχείο με νερό πάνω σε ένα αναμένο καμινέτο, το νερό θα θερμανθεί.
- Θα δημιουργήσω γενική ψυχοκινητική κατάσταση στην τάξη βάζοντας κάθε παιδί να διαβάσει το θερμόμετρο και να δηλώσει με δυνατή φωνή σε όλη την τάξη τη θερμοκρασία.
- Το φαινόμενο του βρασμού προκαλεί βρασμό.
- Με τον βρασμό το νερό εξατμίζεται.
- Αν παρατηρήσουμε τα μόρια του νερού που βράζει με ένα μικροσκόπιο θα δούμε ότι κινούνται πιο γρήγορα.
- Να συνειδητοποιήσουν οι μαθητές ότι όταν το νερό βράζει, παρόλο ότι ανεβάζουμε τη θερμοκρασία, η θερμοκρασία του μένει σταθερή.
- Αφόρμηση των διδακτικών μου ενεργειών: Θα ρωτήσω τους μαθητές μου: “Πόσο συχνά μαγειρεύετε στο σπίτι σας;”
- Όταν το νερό βρίσκεται σε αναβρασμό δημιουργεί αναταραχή.
- Το νερό βράζει πιο γρήγορα αν βρίσκεται σε μεγάλη απόσταση από τη θάλασσα.
- Για να δείξω ότι το σημείο ζέσης είναι διαφορετικό στα διάφορα υγρά, θα επαναλάβω το πείραμα τοποθετώντας πάνω στο αναμένο καμινέτο ένα δοχείο με άλλο υγρό, π.χ. βενζίνη.
- Όταν το νερό βράζει, βγάζει φουσκάλες στην επιφάνειά του που μετά σπάνε.
- Στόχος μου θα είναι να φέρω τους μαθητές μου σε επαφή με το υγρό στοιχείο.
- Θα ερεθίσω τους μαθητές με τα ερωτήματά μου δημιουργώντας έτσι κλίμα προβλήματος στην τάξη.
- Στόχος μου θα είναι να μάθουν οι μαθητές μου τη χρήση του θερμομέτρου και στην καθημερινή ζωή, όπως π.χ. όταν έχουν πυρετό.
- Πολλά υγρά έχουν πολλά σημεία ζέσης.

“Αφιέρωμα στη μνήμη του Κ. Μοσκόφ”

*“Ο πολίτης του κόσμου, ο πολίτης της καθ’ ημάς
Ανατολής δεν περπατάει ανάμεσά μας. Κατά την
προσφιλή του έκφραση, γονιμοποίησε και απήλθε.”*

“Εξόδιος χαιρετισμός”

*του Χρήστου Μασσαλά
Πρύτανη του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων*

“Κωστή μας, φίλε μου,

Έζησες σε δύσκολη εποχή όπου Αρχές και Αξίες λεηλατούνταν και στάθηκαν όρθιοι για να δείχνεις στους συνανθρώπους σου για έναν καλύτερο κόσμο. Η ξεχωριστή σου ευαισθησία, η μοναδική σου παιδεία η καθαρή πολιτική σου σκέψη και η έντονη επικοινωνιακή σου προσωπικότητα ενεργοποιούσαν την αναζήτηση, το όραμα.

Οι προσπάθειές σου είχαν επικεντρωθεί στη δημιουργία νέων ιδεολογικών δομών πάνω στις οποίες μπορούσε να στηριχθεί ο άνθρωπος - ο κάθε άνθρωπος - ο άλλος όπως τον έλεγες συχνά εσύ, η ζωή και ο κόσμος. Στον τομέα αυτόν ήσουν πρωτοπόρος. Το όραμά σου

συναντήθηκε με την πράξη και τις δραστηριότητες της ζωής σου.

Επιχειρήσες Κωστή με βάση την ελληνική διαχρονικότητα να επανασυνδέσεις το κομμένο νήμα και να τονίσεις το δυναμισμό της διαπολιτιστικής συνεργασίας όχι μόνο των Μεσογειακών αλλά και των Λαών όλου του κόσμου.

Βασική σου πίστη ήταν ότι η επιβίωσή μας θα εξαρτηθεί από το πόσο θα μπορούμε να συνυπάρξουμε δημιουργικά με το Άλλο - τον αλλόθρησκο, τον αλλόφυλο, τον αλλοεθνή. Η κοινωνία των εθνών δεν διαφέρει πολύ από αυτή των ανθρώπων.

Τόνισες πάντα ότι είναι ανάγκη να ξαναδώσουμε την πρέπουσα σημασία στην αλληλοσύνδεση των πραγμάτων και να αναλογιστούμε ότι είμαστε Έλληνες της Ευρώπης, της Αφρικής και της Ασίας. Είμαστε το προϊόν του ευτυχούς γάμου ανάμεσα στους πολιτισμούς των τριών Ηπείρων.

Το προνόμιό μας αυτό το αξιοποίησες με τον καλύτερο τρόπο και δημιούργησες τις προϋποθέσεις ενός μετώπου ειρήνης και φιλίας προς Νότο και Ανατολή.

Δίδαξες ότι ο διάλογος, η διαπραγμάτευση, ο συμβιβασμός δεν είναι παραχωρήσεις - είναι προϋποθέσεις για την συμβίωση.

Η Ελλάδα, υπάρχει, όχι επειδή κινείται ως σύνολο θεσμών αλλά από ανθρώπινες παρουσίες όπως είναι η δική σου που πρώτα πράττουν το ορθό και το δύσκολο.

Η Θεσσαλονίκη και η Αλεξάνδρεια χάνουν τον οραματιστή, ο κόσμος της καθ' ημάς Ανατολής την ψυχή του, και οι φίλοι (και είχες μόνο φίλους) τη ζωντανή του Αναφορά.

Το Παν/μιο Ιωαννίνων στήριξε πάντα τις πρωτοβουλίες σου και θα συνεχίσει ... με πυξίδα τις δικές σου σκέψεις.

Κωστή φεύγεις γρήγορα ...

Αλλά δικαιωμένος από τούτο το πέτρινο ακρωτήριο της Μεσογείου που δεν έχει άλλο αγαθό παρά

Τον Αγώνα του Λαού του

Τη Θάλασσα

Και το φως του ήλιου

Εκ μέρους όλης της Παν/κής κοινότητας του Παν/μιου Ιωαννίνων σου απευθύνω τον ύστατο χαιρετισμό."

"Το Πρόσωπο του Άλλου"

*Από το άρθρο του Τραϊανού Χ'δημητρίου
στην εφημερίδα ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ*

Ο μοναχικός διανοητής της μακεδονικής πρωτεύουσας, ο κοινωνικός αγωνιστής, ο πρωτοπόρος και καινοτόμος οραματιστής, που έδωσε στις αναζητήσεις του την ευρύτητα των οριζόντων της καθ' ημάς Ανατολής, ο ευαίσθητος δέκτης σκιρτημάτων της ιστορίας, "γονιμοποίησε και απήλθε".

Ο Κωστής Μοσκόφ δεν είναι ανάμεσά μας .

Ένας σπάνιος άνθρωπος, που κατάφερε να ενσωματώσει στο έργο του και να βιώσει υποδειγματικά στη ζωή του ταυτόχρονα τις αξίες του Ευαγγελίου και του "Κεφαλαίου". Να συνδέσει σε ένα ισχυρό πιστεύω τις ευαγγελικές ρήσεις με τα βαθύτερα ουμανιστικά μηνύματα της κομμουνιστικής ουτοπίας. Να συμφιλιώσει το όλον με το μέρος. Τη δύση με την ανατολή.

Επιχείρησε έχοντας ως αφετηρία την διαχρονικότητα του ελληνικού πολιτισμού να επανασυνδέσει το κομμένο νήμα της κοινής πολιτιστικής ρίζας των μεσογειακών λαών και των λαών της ευρύτερης περιοχής της Μέσης ανατολής.

Πεποίθησή του ήταν ότι δεν μπορούμε να ζήσουμε στη σύγχρονη εποχή χωρίς να συνδιαλλαγούμε με τον Άλλο, τον αλλόφυλο, τον αλλόθρησκο, τον αλλοεθνή.

Ο Κωστής Μοσκόφ έφυγε, αφού πάλεψε στη μισή ζωή του ενάντια σε μία ανίκητη αρρώστια. Έκανε τη σωματική αδυναμία πνευματική δύναμη, δημιούργησε ένα πρωτότυπο, συχνά αιρετικό έργο, άφησε παρακαταθήκες. Από το πρώτα χρόνια της μεταπολίτευσης, που ήταν η ψυχή του ΚΜΕ (Κέντρο Μαρξιστικών Ερευνών), οδηγώντας τα βήματα της έρευνας σε μονοπάτια έξω από τις συνήθεις αναζητήσεις της εποχής, ως το μοναδικής σύλληψης έργο του την τελευταία 10ετία από την θέση του μορφωτικού ακολούθου στο Κάιρο.

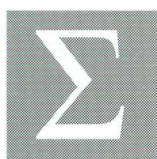
Ο Κωστής στη σκιά του κάστρου του Πλαταμώνα θα ατενίζει το Αιγαίο, θα αγκαλιάζει με τη ματιά του τα όνειρα και τις προσπάθειες πολλών, που θα ακολουθήσουν τα χνάρια του.

“Αφιέρωμα στη μνήμη του Π. Παναγιωτόπουλου”

Έφυγαν το ήθος και η επιστήμη

Η πανεπιστημιακή κοινότητα έχασε έναν από τους λαμπρούς της επιστήμονες, τον καθηγητή Παναγή Παναγιωτόπουλο, μόλις στα 48 του χρόνια - Έναν άνθρωπο που τίμησε τη θέση του προσφέροντας στην επιστήμη και αναδεικνύοντας διεθνώς την Ελλάδα με το έργο του.

Από την εφημερίδα
ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

υνήθιζε να κάθεται στην πρώτη από τις δυο μπροστινές αμφιθεατρικές σειρές των εδράνων στην αίθουσα συνεδριάσεων του Τμήματος του. Σχεδόν στη μέση, απέναντι από τον πρόεδρο. Ίσως να την είχε επιλέξει αυτή τη θέση, ίσως και όχι. Μπορείς να ζητάς πιο εύκολα το λόγο, δυσκολεύεται όμως να απευθυνθείς στο ακροατήριο, που στην πλειοψηφία του το έχεις πίσω σου δεν ξέρεις από πια πλευρά να γυρίσεις, από τα δεξιά ή από τα αριστερά. Και αυτή την ανησυχία φαίνεται πώς την είχε και ο καθηγητής Παναγιωτόπουλος, που καθώς μιλούσε στριφογυρνούσε μια από δω και μια από κει, στην προσπάθεια του να έχει μέσα στο οπτικό του πεδίο όσο γίνεται περισσότερους από τους συναδέλφους του. Ίσως και η ησυχία που απλωνόταν στην αίθουσα όταν έπαιρνε το λόγο, να επέτεινε περισσότερο αυτή του την ανησυχία και να τον υποχρεώνει να στρέφει συχνότερα το κεφάλι του δεξιά κι αριστερά.

Παρ' όλα αυτά, όταν ερχόταν στις συνεδριάσεις, επέμενε να κάθεται στην αγαπημένη του θέση, αν και τα τελευταία χρόνια η γενική συνέλευση του Τμήματος Πολιτικών Μηχανικών είχε στερηθεί την παρουσία του, μιας και ο ίδιος είχε ζητήσει να μην τον εκλέγουν, επειδή όπως υποστήριζε έπρεπε να δοθεί η δυνατότητα εκπροσώπησης και σε άλλους. Σε άλλους νεότερους είχε προσθέσει μια φορά και όταν συνειδητοποίησε τι είχε ξέσπασε σ' εκείνο το γνώριμο γέλιο που συνοδεύονταν απαραίτητως από το πίσω - μπρος κούνημα της κεφαλής του και το ανασήκωμα των ώμων του. Πράγματι, ήταν τότε μόλις 43 ετών, και όμως είχε ήδη θητεύσει στην καθηγητική θέση δεκαπέντε χρόνια. Νέος, αλλά και παλιός συνάμα. Μια όχι και τόσο συνηθισμένη περίπτωση ανθρώπου. Στα 24 χρόνια του είχε ήδη αποκτήσει τον τίτλο

του διδάκτορα, στα 26 του είχε ανατεθεί διδασκαλία μαθήματος στο γερμανικό πανεπιστήμιο του Άαχεν, στα 27 ήταν υφηγητής στη Φυσικομαθηματική Σχολή του ίδιου γερμανικού πανεπιστημίου και μόλις στα 28 του, το 1978 εκλέχτηκε καθηγητής στο Αριστοτέλειο, στην τότε έδρα των σιδηρών κατασκευών του Τμήματος Πολιτικών Μηχανικών.

Διεθνής Αναγνώριση

Η πορεία του στη συνέχεια θα δικαιώσει την εκλογή του. Η ενασχόληση με το γνωστικό αντικείμενο της επιστήμης του, του δίνει σύντομα διεθνή αναγνώριση και μέσα στην επόμενη δεκαετία καλείται να διδάξει ως επισκέπτης - καθηγητής σε πολλά πανεπιστήμια όλου του κόσμου, στο Αμβούργο της Δυτικής Γερμανίας, στο Ναμύρ του Βελγίου, στο περίφημο Μ.Ι.Τ. της Μασαχουσέτης των Ηνωμένων Πολιτειών, στο Ρίο Ντέ Τζανέιρο της Βραζιλίας, στο Λονδίνο κτλ. Το 1981 εκλέγεται επίτιμος καθηγητής στο Πολυτεχνείο του Άαχεν, ένας άμισθος τιμητικός τίτλος καθηγητή που

δύσκολα δίνεται και όποιος τον κατέχει έχει την υποχρέωση διδασκαλίας ενός ειδικού μαθήματος κάθε εξάμηνο σε προπτυχιακό ή μεταπτυχιακό πρόγραμμα σπουδών. Ωστόσο, το γερμανικό πανεπιστήμιο φαίνεται πως επιθυμεί να κερδίσει περισσότερα από τον καθηγητή Π. Παναγιωτόπουλο και το 1985 τον εκλέγει παμψηφεί, στη θέση του τακτικού καθηγητή της μηχανικής. Τον είχε κερδίσει όμως πλέον το πανεπιστήμιο της Θεσσαλονίκης. Ο Παναγής Παναγιωτόπουλος αρνήθηκε τη θέση και προτίμησε να μείνει στον τόπο που περισσότερο αγάπησε. Προτίμησε τα στραβά και δύσκολα του ελληνικού πανεπιστημίου, ίσως επειδή πίστεψε πως εδώ μπορούσε να προσφέρει περισσότερα, ίσως επειδή αισθανόταν ότι εδώ έπρεπε να δώσει περισσότερα, ίσως επειδή δεν ήθελε να προδώσει τους ανθρώπους που τον στήριζαν και τον βοήθησαν στη σταδιοδρομία του.

Και το είχε αυτό ο Παναγής. Δενόταν με τους ανθρώπους και μισούσε την αχαριστία. Για τη βοήθεια που θα του προσέφερε στο ελάχιστο και στο ασήμαντο, θα είχες εξασφαλίσει την αιώνια ευγνωμοσύνη του. Δεν υπήρχε περίπτωση να μη στο ανταποδώσει, όταν ζητούσες τη βοήθειά του. Θεωρούσε υποχρέωση του να βοηθήσει αυτούς που τον βοήθησαν, αλλά και να στηρίξει αυτούς που πίστευε στις δυνάμεις τους και θεωρούσε ότι μπορούν να προσφέρουν. Για τους ανθρώπους που εκτιμούσε έδειχνε ιδιαίτερο ενδιαφέρον που πολλές φορές έφθανε μέχρι παρεξηγήσεως. Είναι χαρακτηριστική η περίπτωση, όπως τη διηγούνται συνεργάτες του, όταν ξεσήκωσε ολόκληρο νοσοκομείο, τηλεφωνώντας σέ γνωστούς και φίλους του γιατρούς για να βοηθήσουν κάποιον που ελάχιστα γνώριζε, αλλά βαθύτατα εκτιμούσε, όταν αυτός ο μάλλον άγνωστος αντιμετώπισε ένα σοβαρό πρόβλημα υγείας. Αξιοποιούσε τις διασυνδέσεις του, για να στηρίξει συναδέλφους του στο επιστημονικό τους έργο ή για να βοηθήσει φοιτητές στις μεταπτυχιακές τους σπουδές σε ξένα πανεπιστήμια. Δε δίσταζε να χτυπήσει πόρτες σε υψηλά κλιμάκια, αν πίστευε ότι κάποιος έχει προσόντα και αδικείται.

Με συντροφιά τις πένες

Έτσι, δινόταν και στη δουλειά του. Από το παραγόμενο έργο απαιτούσε αξία και ποιότητα. Και αυτή την απαίτηση την είχε και από τον εαυτό του και από τους συνεργάτες του. Τα προβλήματα της επιστήμης του τον απασχολούσαν καθημερινά και σε όλες τις ώρες της ημέρας. Ήταν γι' αυτόν τρόπος ζωής. Η ιδιαίτερη αγάπη του για τις φυσικές επιστήμες και ιδιαίτερα για τα μαθηματικά τον οδηγούσαν πολλές φορές σε δαιδαλώδη μονοπάτια, που όμως είχε το δικό του τρόπο να αντιμετωπίζει με μόνη του συντροφιά

επί ώρες τις αγαπημένες του πένες. Μ' αυτές που επί ώρες σκυμμένος σε χαρτιά και βιβλία προσπαθούσε να λύσει περίπλοκες μαθηματικές εξισώσεις και να δώσει απαντήσεις σε δισεπίλυτα μαθηματικά προβλήματα.

Κάπως έτσι “αναστάτωσε” τη μηχανική μελετώντας τη μόνιμη και μη μόνιμη συμπεριφορά των δομικών υλικών και αναπτύσσοντας έναν καινούργιο κλάδο της μηχανικής, αυτόν της “μη λείας μηχανικής”. Με δυο λόγια και αρκετά εξαπλουστευμένα θα μπορούσε κανείς να απαντήσει ότι η μη λεία μηχανική προσπαθεί να αντιμετωπίσει την ασυνήθη συμπεριφορά των υλικών στις κατασκευές, τη συμπεριφορά δηλαδή εκείνη που δεν καλύπτεται από τις γενικές αρχές της μηχανικής.

Χρησιμοποίησε για το σκοπό αυτό θεωρητικά μαθηματικά εργαλεία που είχαν ήδη προταθεί από ξένους μαθηματικούς και που ξέφευγαν από τη συνηθισμένη μαθηματική τυποποίηση. Διαμόρφωσε έτσι τη θεωρία των “ανισοτήτων ημι-μεταβολών” και με την ανάπτυξη ενός δικού του αλγορίθμου με τον οποίο έλυσε πολλά πρακτικά προβλήματα στη συμπεριφορά των δομικών υλικών σε ακραίες καταστάσεις δυναμικής φόρτισης και έδωσε νέα ώθηση στον τομέα των μεταλλικών κατασκευών.

Ίσως για τον πολύ κόσμο είναι δύσκολο να γίνει κατανοητή η αξία που μπορεί να έχουν όλα αυτά. Δεν είναι άλλωστε εύκολο να εκτιμήσεις τη πρόοδο σ' ένα χώρο που δε γνωρίζεις. Εκτιμάς μόνο το αποτέλεσμα που όμως κι αυτό χάνεται μέσα σε τόσα άλλα, και είναι δύσκολο να ξεχωρίσεις ποια είναι η συνεισφορά του καθενός. Όταν όμως γνωρίζεις το αντικείμενο είναι πιο εύκολο να μπορείς να διαμορφώσεις άποψη. Και στον τομέα της μηχανικής σήμερα είναι πολλοί αυτοί, στην Ελλάδα και στο εξωτερικό, που στηρίζονται στο έργο του Π. Παναγιωτόπουλου, ένα έργο τόσο σε θεωρητικό, όσο και σε πρακτικό επίπεδο, σε βασική έρευνα και έρευνα εφαρμογής, ένα έργο που έχει καταγραφεί σε 7 βιβλία τουλάχιστον και σε περισσότερες από 248 επιστημονικές ανακοινώσεις σε ελληνικά και διεθνή συνέδρια και περιοδικά. Αλλά και σ' ένα ακόμη μεγαλύτερο έργο διάσπαρτο σε σημειώσεις που παραμένει αδημοσίευτο.

Το πλούσιο αυτό έργο στην περιοχή της θεωρητικής και εφαρμοσμένης μηχανικής και στα εφαρμοσμένα μαθηματικά φάνηκε και μέσα από τις συνεργασίες του με τους συναδέλφους του καθηγητές και ερευνητές σε πολλά ξένα πανεπιστήμια. Ήταν βαθιά πίστη του καθηγητή Παναγιωτόπουλου ότι η συνεργασία με τα ξένα πανεπιστήμια είχε να δώσει πολλά και προς τις δυο κατευθύνσεις, και από τους ξένους στην Ελλάδα και από την Ελλάδα στους ξένους. Γι' αυτό και επιδίωκε τις συνεργασίες με πανεπιστήμια και ερευνητικά κέντρα, αλλά και με μεμονωμένα άτομα, που τα στήριζε πολλές

φορές με πάθος όταν ανακάλυπτε τα προσόντα και τις δυνατότητες τους.

Συνεργάστηκε με πολλά πανεπιστήμια σε όλο τον κόσμο, πίστευε όμως ότι στις πρώην ανατολικές χώρες υπήρχε ένας κρυμμένος πλούτος επιστημονικών γνώσεων, που δεν είχε ακόμη καταφέρει να αναδειχθεί. 'Ισως γι' αυτό να είχε αναπτύξει ιδιαίτερες σχέσεις με επιστήμονες από τη Ρουμανία, τη Βουλγαρία, τη Ρωσία, την Τσεχία, την Πολωνία ή την Ουγγαρία, χώρες που πολλές φορές έρχονται σε δεύτερη επιστημονική επιλογή. Αλλά ακόμη και σε χώρες της Μέσης Ανατολής. Στην Ιορδανία είχε ξεχωριστές συμπάθειες και είχε αναπτύξει προσωπικές φιλίες με επιστήμονες της ειδικότητάς του.

Του Διονύση και της Καλλιόπης

Χαρισματική προσωπικότητα, που δεν χρειάστηκε κάτι το ιδιαίτερο για να αντλήσει τις χάρες της. 'Ισως γιατί γεννήθηκε ...Πρωτοχρονιά, την 1^η Ιανουαρίου του 1950. Γιος δυο εξαιρετων εκπαιδευτικών της μέσης Εκπαίδευσης, του Διονύση και της Καλλιόπης, πήρε από αυτούς την αγάπη για τις φυσικές επιστήμες, αλλά κυρίως το ήθος και την εντιμότητα. Άλλωστε, ο Διονύσης Παναγιωτόπουλος, παραμένει στη μνήμη πολλών ως ο αυστηρός και απαιτητικός, αλλά ακεραίος και αδέκαστος γυμνασιάρχης των μαθητικών μας χρόνων, ο γυμνασιάρχης στο Ε' Γυμνάσιο, τότε που η ιδιότητα του γυμνασιάρχη είχε αξία, που τα γυμνάσια είχαν ακόμη όνομα και το απολυτήριο αποτελούσε τίτλο που με καμάρι έφερες. Μια χρονιά του στερήθηκε το Ε', μια χρονιά πριν πέσει η δικτατορία, όταν τέθηκε σε διαθεσιμότητα μαζί με το Σακελλάρη, το θεολόγο που επέλεξε στην έκτη επέτειο της 21ης Απριλίου να μη καταριφτεί με εκείνους τους ανούσιους και βαρετούς λόγους, αλλά να εκφράσει αυτό που σιγότρεμε στην ψυχή όλων, την επιθυμία για την αποκατάσταση της δημοκρατίας. Τότε ο Διονύσης Παναγιωτόπουλος τον στήριξε. Και οι δύο την ίδια κιόλας μέρα είχαν διωχθεί. Σ' αυτή την οικογένεια μεγάλωσε ο Παναής και μέσα απ' αυτήν ανατράφηκε. Αποφοίτησε από το Πειραματικό Γυμνάσιο με άριστα, σπούδασε πολιτικός μηχανικός στο Αριστοτέλειο και διακρίθηκε. Το δίπλωμα του είχε το μεγαλύτερο βαθμό που συγκέντρωσε ποτέ φοιτητής της Πολυτεχνικής. Πνευματικός του πατέρα ο καθηγητής Νιτσιώτας, αυστηρότερος και απαιτητικότερος από τον πατέρα του...

Στο εξωτερικό τον τίμησαν αναγνωρίζοντας παντού το έργο του. Και η ανοδική του πορεία πουθενά δεν σταμάτησε, συνεχίστηκε μέχρι τον αδόκητο θάνατο του, τρεις μόλις μέρες πριν από τη γιορτή του το Δεκαπενταύγουστο.

Το 1988, σε ηλικία μόλις 38 ετών η Ακαδημία Αθηνών τον εξέλεξε αντεπιστέλλον μέλος της.

Ένα χρόνο αργότερα, το 1989, τον εξέλεξε μέλος της και η Ευρωπαϊκή Ακαδημία, έναν από τους 5 μόνον Έλληνες όλων των επιστημονικών ειδικοτήτων.

Το 1995 ο πρόεδρος της Ιταλικής Δημοκρατίας του απένειμε το διεθνές βραβείο "Agostinelli", για τη σημαντική επιστημονική συνεισφορά του στη μηχανική και τα εφαρμοσμένα μαθηματικά.

Ένα βραβείο που απονέμεται κάθε 5 χρόνια.

Στο όνομα του Π. Παναγιωτόπουλου τιμούνταν η Ελλάδα, τιμούνταν το Τμήμα του, έτσι ήθελε να λεί, έτσι ήθελε να μοιράζεται ο ίδιος τις διακρίσεις, όταν δεχόταν συγχαρητήρια. Αγαπούσε την επιστήμη και το χώρο του, ήθελε να βλέπει την αναγνώριση στο έργο όλων των πανεπιστημίων. Αντίθετα, τον ενοχλούσε αφάνταστα ο αθηνοκεντρισμός και ήταν ικανός να κινήσει θεούς και δαίμονες, αν διαπίστωνε ότι οι επιλογές της Αθήνας αποτελούσαν τροχοπέδη στην εξέλιξη ενός έργου.

Παρέα με το τρανταχτό γέλιο

Θα νόμιζε κανείς ότι αυτός ο άνθρωπος μόνη αγάπη είχε την επιστήμη του. Οι ατελείωτες ώρες επάνω στα βιβλία δύσκολα δίνουν άλλη ερμηνεία. 'Ισως η επιβλητικότητά του, και λόγω ύφους και λόγω όγκου, αλλά και το σοβαρό του ύφος και το κάπως ατημέλητο καμιά φορά ντύσιμο του με τις ξέχειλες μπλούζες και τα φαρδιά παντελόνια να συνηγορούσαν προς αυτή την κατεύθυνση. Όσοι το γνώριζαν όμως καλύτερα άλλαζαν γνώμη. Όπως αγαπούσε την επιστήμη του, αγαπούσε και τη ζωή. Είχε το χρόνο να ασχοληθεί με την οικογένειά του, τη γυναίκα του και τα παιδιά του, αλλά και με τους φίλους και συνεργάτες του, όταν όπως έλεγε, απαγόρευε στον εαυτό του την εργασία. Ευχάριστος στις συζητήσεις, αλλά μετρημένος στα λόγια του, διακριτικός πολλές φορές, σ' άφηνε μόνος να καταλάβεις όσα ήθελε να πει. Άλλοτε πάλι μπορούσε να εξελιχθεί σε πραγματικό πειραχτήρι, όταν τον έπιανε η σκωπτική διάθεση. Τότε γέμιζαν γέλιο τα παχιά μουστάκια του και σπινθήριζαν τα μεγάλα μάτια του. Γέλιο ατελείωτο, που το μετέδιδε με περίτεχνο τρόπο και στους συνομιλητές του, γέλιο που πολλές φορές ακουγόταν στις σκάλες της Πολυτεχνικής και μπορούσε σύντομα να δημιουργήσει "πηγαδάκι" από τους διερχόμενους συναδέλφους του.

Αυτό το γέλιο, κρυφό μειδίαμα πια, τον συντρόφευε και στο τελευταίο του ταξίδι. Το πήρε μαζί του και άφησε δάκρυα στους ανθρώπους που τον γνώρισαν.

“Αναφορά στο έργο του Γεωργίου Μυλωνά”

για την ίδρυση και ανάπτυξη του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων

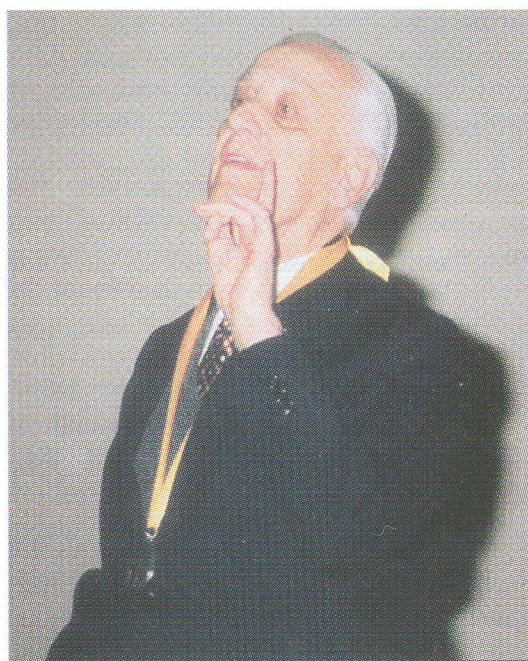
Λόγος του κ. Απόστολου Παπαϊωάννου, Αν. Καθηγητή του
Τμήματος Νηπιαγωγών, στο μνημόσυνο του Γ. Μυλωνά.

Φέρνω στο νου μου τη δεκαετία του '60. Οι πολιτικές περιπέτειες του τόπου νόμιζα ότι ήταν στο τέλος τους. Κάποιες ελπίδες αχνοφαίνονταν στον ορίζοντα, η μικρή μας πόλη, ήταν ακόμα μικρή, μια χούφτα γειτονιές, γινόταν σιγά-σιγά ευχάριστη. Κάποια πολιτιστικά σωματεία σχηματίζονταν και λειτουργούσαν, έτοιμα να παράξουν πολιτισμό.

Εκεί στις αρχές της δεκαετίας του '60 δημιουργήθηκε και η Κεντρική Επιτροπή Αγónος για την ίδρυση του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων.

Ύστερα ήρθε η πολιτική άνοιξη, όπως τη λέγαμε τότε, με την άνοδο στην εξουσία το 1963 της Ενώσεως Κέντρου, υπό τον Γεώργιο Παπανδρέου. Τότε εμφανίστηκε στην πρώτη δημοκρατική μετά τον εμφύλιο κυβέρνηση ως υφυπουργός προεδρίας ο Γεώργιος Μυλωνάς, ο οποίος από την πρώτη κιόλας στιγμή συνέβαλε στη διαμόρφωση ενός άλλου πολιτικού κλίματος, άγνωστου ως τότε στη νεοελληνική πραγματικότητα.

Υπήρξε από τους πολύ στενούς συνεργάτες του Γεωργίου Παπανδρέου και προσωπικός φίλος του Ανδρέα Παπανδρέου, ήταν άλλωστε συμμαθητές από τα πρώτα τους σχολικά χρόνια. Λίγο αργότερα διαδέχτηκε τον Λουκή Ακρίτα στο υπουργείο της Παιδείας και έγινε ο κύριος εκφραστής της Εκπαιδευτικής Μεταρρύθμισης. Ήταν εκείνα τα χρόνια, τα λίγα που γινόντουσαν πράγματα πολλά, πρωτόγνωρα, μοναδικά και γι' αυτό επικίνδυνα, γεγονόσ που τότε δεν το φανταζόμασταν. Από το 1963 ως το 1965 που κράτησε αυτό το φωτεινό πολιτικό διάλειμμα είχε λαμπρή συνεργασία με το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο, ένα θεσμό που τότε πρωτολειτούργησε, με τον Ιωάννη Κακριδή, με τον Ευάγγελο Παπανούτσο, και πριν από τις εκλογές της 16ης Φεβρουαρίου του 1964 στη

μεγάλη συγκέντρωση του Ορφέα ανακοίνωσε ο ίδιος την ίδρυση του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων. Πριν κλείσει χρόνος από τότε λειτούργησε η Φιλοσοφική Σχολή Ιωαννίνων ως παράρτημα της ίδιας σχολής του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης (όχι των Αθηνών), γιατί έλειπε, δεν υπήρχε θεσμικό έρεισμα, ιδρυτικό διάταγμα για την αυτόνομη λειτουργία της. Με δική του πρωτοβουλία έγινε η παραχώρηση από το υπουργείο Γεωργίας της περιοχής της Μονής Δουρουτίτης, προκειμένου να ιδρυθεί η Πανεπιστημιούπολη. Ο τότε πρόεδρος της Φιλοσοφικής Σχολής Στυλιανός Καψωμένος,

στην πρώτη έκθεση πεπραγμένων κατά το πανεπιστημιακό έτος 1964-1965, αναφερόμενος στο έργο του Γεωργίου Μυλωνά, του εξέφραζε την ευγνωμοσύνη της σχολής και υπογράμμιζε το ευτυχές πέρασμά του από το υπουργείο Εθνικής Παιδείας. Τα Γιάννενα του χρωστούσαν, του χρωστούν, το πανεπιστήμιό τους.

Μετά ξέσπασε η πολιτική καταιγίδα της 15ης Ιουλίου του 1965, προάγγελος της εθνικής καταστροφής του 1967. Αμέσως μετά την κήρυξη της δικτατορίας, ο Γεώργιος Μυλωνάς εκτοπίστηκε στην Αμοργό και στη συνέχεια δραπέτευσε με μυθιστορηματικό τρόπο παίρνοντας ενεργά μέρος στην Αντίσταση στο εξωτερικό.

Μετά τη μεταπολίτευση δεν συμμετείχε στον πολιτικό σχηματισμό του Ανδρέα Παπανδρέου, μόνο που ο αρχηγός του ΠΑΣΟΚ επανειλημμένα τον είχε προσκαλέσει. Τον συναντούμε στα Γιάννενα, αμέσως μετά τη μεταπολίτευση, το 1974, η πόλη είχε ήδη αλλάξει μορφή, σ' αυτό είχε συντελέσει και ο ίδιος, στο πρώτο πανελλήνιο συνέδριο για την παιδεία, που έγινε με δική του πρωτοβουλία στο “Παλλάδιο” από την Ένωση Δημοκρατικού Κέντρου - Νέες Δυνάμεις. Υπήρξε, αναμφίβολα, μια από τις πιο αλησμόνητες μορφές εκείνης της εποχής. Εξαιρετικά ευγενής, απόλυτα προσιτός, ανθρώπινος, είχε τον τρόπο να αποκρούει αντιρρήσεις και αντιφάσεις με τη δύναμη της προσωπικότητάς του και με την υπευθυνότητα που διέκρινε όλες τις πράξεις της ζωής του.

Η ισχυρή του κλίση προς την πολιτική δεν παραβίαζε τους κανόνες του αυτοσεβασμού. Έμεινε πάντα ο γνήσιος κεντρώος, με το παλαιό εκείνο ύφος που αρνείται τον λαϊκισμό και απορρίπτει τον πολιτικό συντηρητισμό. Θα το ονόμαζα σεμνότητα, αν αυτή η λέξη δεν γινόταν του συρμού, η οποία είναι το άλλο άνομα της γενναιότητας. Δεν θα ξαναβρούμε τέτοιον.

Θα ήθελα στο σημείο αυτό να μου επιτρέψετε να επικαλεστώ την πνευματική παρουσία του καθηγητή Δημητρίου Λουκάτου, που όπως ξέρετε, υπήρξε ένας από τους πρώτους καθηγητές του Πανεπιστημίου μας. Μου γράφει:

Αγαπητέ μου κ. Απόστολε Παπαιωάννου, παλιέ καλέ φοιτητή μου, με συγκίνησε και ιστορικά ο πρόσφατος θάνατος του Γεωργίου Μυλωνά, πολιτευτού των Ιωαννίνων στα χρόνια μας, ιδιαίτερα ως υπουργού της Παιδείας στα δύσκολα χρόνια της Φιλοσοφικής μας Σχολής.

Αλλά συγκινούμαι και τώρα πνευματικά που οργανώσατε το μνημόσυνο του στους χώρους των Ιωαννίνων και των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων τους.

Εγνώρισα τον Γεώργιο Μυλωνά, τόσο ως υπουργό της Παιδείας, όσο και ως άνθρωπο των γραμμάτων και της ηπειρωτικής παράδοσης, που φιλικά με τιμούσε στις συζητήσεις μας. Παρακολουθούσε το έργο των Σχολών

(Πανεπιστημίου και Παιδαγωγικής Ακαδημίας), όχι μόνο με επισκέψεις στα γραφεία τους, αλλά και με την παρουσία του σε ομιλίες και εκδηλώσεις. Δεν ξεχνώ ότι, όταν γευματίζαμε οι καθηγητές στο Ξενία, όπου έμενε και ο ίδιος, πλησίαζε το τραπέζι μας για ένα κρασί που το πίναμε μαζί του αλληλοσεβαστικά.

Ηπειρώτης και από πολιτική ηπειρωτική οικογένεια ο Γεώργιος Μυλωνάς ήξερε και χαιρόταν, ιδιαίτερα ως υπουργός Παιδείας τον ζήλο διδασκόντων και σπουδαστών, που είχαν τότε σε όλων των βαθμίδων οι σχέσεις και τα σχολεία Ιωαννίνων και Ηπείρου.

Καταλαβαίνουμε τι σημαντικός παράγων προόδου και αποτελεσματικότητας είναι η αρμονική συνεργασία της παιδείας με το υπουργείο της.

Με το σημερινό μνημόσυνο θα επαναλάβουμε όλοι το “αιωνία η μνήμη” της εκκλησίας, που οι ξεχωριστές προθέσεις και αρετές του Γεωργίου Μυλωνά θα το επεκτείνουν και στα στόματα όλων των πνευματικών ανθρώπων της Ηπείρου.

Με την αγάπη μου Καθηγητής Δημήτριος Λουκάτος.

Ο Γεώργιος Μυλωνάς υλοποίησε το όραμα γενεών, ξύπνησε τις ευαισθησίες μας, έδωσε δημιουργικές διεξόδους στις σκέψεις μας, άλλαξε την ποιότητα της ζωής μας και μαζί με αυτήν, μιας ολόκληρης εποχής. Άλλαξαν πολλά από τότε, οι λέξεις έχασαν το νοημά τους και καθώς όλα καταποντίζονται είναι φορές που στρεφόμαστε προς αυτόν, αντλούμε δυνάμεις και συνεχίζουμε για τα υπόλοιπα χρόνια που μας μένουν.

Μνήμη, λοιπόν και αγάπη.

Ευχαριστίες

Το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων ευχαριστεί δημόσια την οικογένεια του Γ. Μυλωνά για την προσφορά ενός πιάνου το οποίο θα τοποθετηθεί στην αίθουσα Τελετών του Πανεπιστημίου.

“Η αποτίμηση της εκπαίδευσης και της έρευνας στα ΑΕΙ: εχθρός ή φίλος;”

Φ. Πομόνης
Καθηγητής του Τμήματος Χημείας του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων

Τα μερικά χρόνια άρχισαν να αναπτύσσονται στην Ευρώπη, αρχικά σε εθνικό επίπεδο (Σκανδιναβικές χώρες, Αγγλία, Ολλανδία, Γαλλία) και κατόπιν και σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ε.Ε) οι διαδικασίες αποτίμησης τόσο των ερευνητικών προγραμμάτων που χρηματοδοτούνται από διάφορους εθνικούς ή ευρωπαϊκούς οργανισμούς, όσο και της εκπαίδευσης που παρέχουν τα Ανώτατα ή Ανώτερα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα. Στην χώρα μας οι αρμόδιες υπηρεσίες της ΓΓΕΤ έχουν ήδη προχωρήσει σε αποτίμηση του έργου διαφόρων Ερευνητικών Ινστιτούτων ενώ σε επιλεκτική / εθελοντική βάση έχει προχωρήσει η αποτίμηση του έργου επιλεγμένων τμημάτων ΑΕΙ (ΕΜΠ) και ΤΕΙ (Πάτρας). Το Φθινόπωρο του 1997 το ΥΠΕΠΘ στα πλαίσια του ΕΠΕΑΕΚ προκήρυξε, σε εθελοντική βάση, πρόγραμμα αποτίμησης τμημάτων και ιδρυμάτων. Στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων έχει εγκριθεί η αποτίμηση όλου του Ιδρύματος καθώς και των τμημάτων Φυσικής και Χημείας η οποία και θα υλοποιηθεί στο διάστημα 1998 – 1999.

Οι διαδικασίες αποτίμησης περιλαμβάνουν συνήθως δύο στάδια. Το πρώτο στάδιο είναι αυτό της αυτοαποτίμησης όπου το ενδιαφερόμενο Ίδρυμα, Τμήμα, Οργανισμός, Ινστιτούτο κ.λ.π. σκιαγραφεί το ίδιο το πορτραίτο του, υπό μορφή μιας εκτεταμένης έκθεσης /υπομνήματος, παραθέτοντας σχετικά στοιχεία. Για ένα ΑΕΙ τέτοια στοιχεία περιλαμβάνουν π.χ. τον αριθμό των φοιτητών, τα πτυχία που έχει δώσει, τις κτιριακές εγκαταστάσεις, τις φοιτητικές διευκολύνσεις, τα ερευνητικά προγράμματα, την διοικητική του δομή, την αλληλεπίδραση με την τοπική κοινωνία κ.λ.π. Ακολούθως η έκθεση αυτή παραδίδεται σε μια ομάδα εξωτερικών αποτιμητών οι οποίοι λένε την ανεξάρτητη γνώμη τους για τα συν και τα πλην αυτής,

επισημαίνοντας τα πρώτα και προτείνοντας λύσεις για τα δεύτερα.

Ένα σημαντικό – το σημαντικότερο ίσως – ερώτημα είναι για ποιο λόγο να προχωρήσει κάποιο Ίδρυμα ή Τμήμα σε μια τέτοια κοπιώδη και χρονοβόρο

διαδικασία; Η απάντηση είναι ότι σύμφωνα με την πολιτική του ΥΠΕΠΘ, αλλά και τις τάσεις που διαγράφονται σε Ευρωπαϊκό επίπεδο, μόνο οι αποδεχόμενοι κάποιου είδους αποτίμησης θα έχουν την δυνατότητα να μπουν στον μακροπρόθεσμο σχεδιασμό ανάπτυξης και να ενισχυθούν για συγκεκριμένους λόγους επειδή θα θεωρούνται πλέον αξιόπιστοι φορείς.

Βέβαια εκ μέρους των ΑΕΙ υπάρχουν μύριες επιφυλάξεις: Πρώτα – πρώτα η χαρακτηριστική και βαθιά ριζωμένη καχυποψία σε κάθε έλεγχο ή επιθεώρηση που μόνο κακά ή ποιινές μπορεί να αποφέρει!!!

Υποτίθεται όμως, ότι μια τέτοια διαδικασία πρέπει να έχει αντίθετα φιλικό και συμβουλευτικό

χαρακτήρα και να μην καταλήξει σε ποινές. Το θέμα αυτό αποτελεί ένα τεράστιο ψυχολογικό φραγμό και μόνο σε εθελοντική βάση μπορούν να προωθηθούν οι σχετικές προσπάθειες.

Ήδη η Ε.Ε. έχει αποδεχθεί ότι στο 5^ο Πρόγραμμα Πλαίσιο, για όλες τις επιμέρους δράσεις (Τηλεπικοινωνίες, Περιβάλλον, Νέες Τεχνολογίες, Κοινωνική Σύγκλιση κ.λ.π.) θα υπάρξει ένα ποσοστό από τον προϋπολογισμό γύρω στο 1% που θα διατεθεί για την αποτίμηση των δράσεων αυτών.

Μέσα στα παραπάνω πλαίσια οργανώθηκε στη Βιέννη στο διάστημα 3-4 Ιουλίου 1997 μια συνάντηση με θέμα "Science and the Academic System in Transition – An International Meeting on Evaluation". Η συνάντηση οργανώθηκε και με την ευκαιρία της ανάληψης της προεδρίας της Ε.Ε. από την Αυστρία και συμμετείχαν 200 περίπου σύνεδροι. Αρκετοί από τους συμμετέχοντες ήταν μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου καθώς και υψηλόβαθμα διοικητικά στελέχη της Ε.Ε. Σημαντική επίσης ήταν και η συμμετοχή από βιομηχανίες, εταιρείες, ιδρύματα με μη κερδοσκοπικό χαρακτήρα και βέβαια από Πανεπιστήμια και εκπροσώπους εθνικών εκπαιδευτικών οργανισμών. Με δεδομένη τη σύνθεση του συνεδρίου οι συζητήσεις ήταν μάλλον γενικές, ενώ ειδικά ερωτήματα σε επιμέρους περιπτώσεις θα πρέπει να αντιμετωπισθούν από τους ενδιαφερόμενους.

Αξίζει ίσως να αναφερθούν μερικά σημεία που επεσήμαναν διάφοροι ομιλητές:

- Υπάρχουν δύο δρόμοι για κάθε είδους αποτίμηση, ο ειδικότερος (επιστημονικός) και ο γενικότερος (πολιτικός), όμως κάθε δρόμος πρέπει να οδηγεί σε κάποια διαδικασία "μάθησης" (learning).
- Τέτοιες διαδικασίες αποτίμησης γίνονται συχνά με βάση κάποιους δείκτες /κριτήρια. Αυτό έχει το μειονέκτημα ότι οι εμπλεκόμενοι τείνουν να δρουν πλέον με βάση τους δείκτες αυτούς χάνοντας τον αυθορμητισμό τους και την στοχαστική προσαρμογή στους στόχους τους.
- Η διαδικασία αποτίμησης μπορεί και πρέπει να διαφοροποιείται ανάλογα με το αντικείμενο σε Ευρωπαϊκή, Εθνική ή και Περιφερειακή διάσταση.
- Η αποτίμηση είναι μια τέχνη, δεν είναι μια λογιστική πράξη και οι κριτές πρέπει να θεωρούνται μάλλον σύμμαχοι παρά αντίπαλοι.
- Πρέπει να συνδεθεί η ποιότητα της εκπαίδευσης που είναι το ζητούμενο, με την ποσότητα της εκπαίδευσης που πρέπει να παρέχεται στις σημερινές κοινωνίες. Αυτό πρέπει να αποτελέσει καθημερινή και συχνή φροντίδα όλων των εμπλεκομένων. Εάν δε αφεθεί στην τύχη του

καταλήγουμε γρήγορα σε υποβάθμιση της εκπαίδευσης.

- Τα Πανεπιστήμια ανθίσταται στις διαδικασίες αποτίμησης επειδή έχουν συνηθίσει να παίζουν τα ίδια τον ρόλο του κριτή σε πολλά θέματα. Αυτό όμως έχει αλλάξει και σήμερα παράγονται γνώσεις όχι μόνο στα Πανεπιστήμια αλλά και σε άλλες κοινωνικές οντότητες όπως στα Μ.Μ.Ε., στις τηλεπικοινωνίες, στα Ευρωπαϊκά δίκτυα, στις Βιομηχανίες κ.λ.π. Έτσι τα Πανεπιστήμια πρέπει να αλλάξουν τρόπο σκέψης σε σύγκριση με αυτή που είχαν πριν 20-25 χρόνια.
- Τέλος επισημάνθηκε ότι για να επιτευχθεί μια πολιτική αποτίμησης σε επίπεδο ΑΕΙ πρέπει να υπάρξουν δύο απαραίτητα στοιχεία: Αυτονομία και δυνατότητα αποφάσεων σε επίπεδο Πανεπιστημίων για σημαντικά θέματα που σήμερα επηρεάζονται από κεντρικές γραφειοκρατικές βραδείες και συχνά λανθασμένες αποφάσεις και δεύτερο μια καλώς καθορισμένη πολιτική εκ μέρους της κεντρικής διοίκησης του Ιδρύματος σχετικά με τις επιδιώξεις της.
- Συμπερασματικά αναφέρθηκε ότι τα Πανεπιστήμια αποτελούν μηχανισμούς ανάπτυξης (engines of innovation) και πρέπει να παίζουν το ρόλο τους στους γρήγορα μεταβαλλόμενους καιρούς μας.

Παρ' όλο που οι διαδικασίες αποτίμησης (evaluation) δεν έχουν ίσως ακόμα κρυσταλωθεί σε μια σαφή μορφή, διαφαίνεται ότι θα παίζουν ένα σημαντικό ρόλο στην διαμόρφωση του μέλλοντος των Ανώτατων Ιδρυμάτων. Είναι κάτι παραπάνω από ένα στοίχημα στο οποίο πρέπει να ποντάσουμε: είναι μια κοινωνική αναγκαιότητα που πρέπει να ανταποκριθούμε, ή για να παραφράσουμε τα λόγια του Francois Mitteran **"Μόνο τα Πανεπιστήμια που μπορούν να αναπαραστήσουν και να προβάλουν την εικόνα τους θα έχουν λόγο ύπαρξης"** (1)

(1) Ο F. Mitteran στην πραγματικότητα είπε: **"Μόνο τα έθνη που μπορούν να αναπαραστήσουν και να προβάλουν την εικόνα τους θα έχουν λόγο ύπαρξης"**.

“Αποτελέσματα ερευνητικής συνεργασίας μεταξύ του Τμήματος Χημείας και της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών”

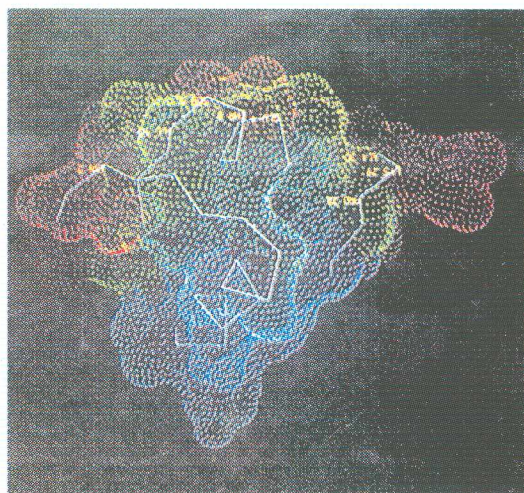
των Καθηγητών
Κ. Σακαρέλλου
Χ.Μ. Μουτσόπουλου

Στα πλαίσια κοινού Ερευνητικού προγράμματος των Καθηγητών κ.κ. Κ. Σακαρέλλου και Χ.Μ. Μουτσόπουλου, το οποίο χρηματοδοτείται από την ΓΓΕΤ για την ανάπτυξη νέων ανοσοδιαγνωστικών τεχνικών έχουν προκύψει αρκετά ενδιαφέροντα αποτελέσματα για κλινικές εφαρμογές και ενδεχόμενη ανάπτυξη εμβολίων. Τα αποτελέσματα αυτά ανακοινώθηκαν στο Διεθνές Συνέδριο που έγινε στην Οξφόρδη της Αγγλίας στις 29 Ιουνίου - 2 Ιουλίου 1998. Το συνέδριο αυτό είχε τίτλο: “Πρόοδοι στα Πεπτίδια Πρωτεΐνες και Νουκλεϊνικά Οξέα: Στρατηγικές Ανάπτυξης Εμβολίων”.

Ο τίτλος της επιστημονικής ανακοίνωσης των Καθηγητών Κ. Σακαρέλλου και Χ.Μ. Μουτσόπουλου και των συνεργατών αυτών (Β. Τσίκαρης, Χ. Αλεξόπουλος, Ε. Πάνου-Πομώνη, Μ. Σακαρέλλου-Δαϊτσιώτου, Π. Βλαχογιαννόπουλος, Α. Τζιούφας, Κ. Πέτροβας, Ε. Γιαννάκη) είναι ο εξής:

**ΕΝΑΣ ΝΕΟΣ, ΕΛΙΚΟΕΙΔΟΥΣ ΤΥΠΟΥ,
ΟΛΙΓΟΠΕΠΤΙΔΙΚΟΣ ΦΟΡΕΑΣ ΓΙΑ
ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΕΣ ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ ΣΕ ΑΥΤΟΑΝΟΣΑ
ΝΟΣΗΜΑΤΑ.**

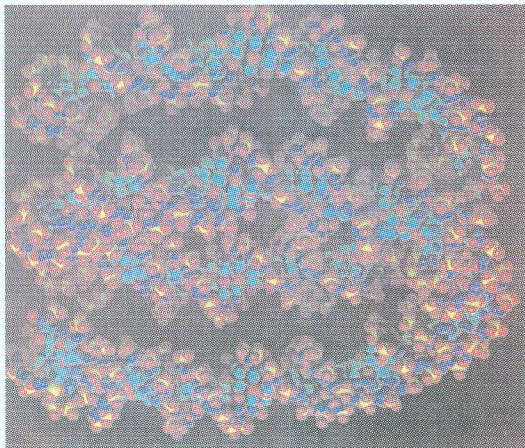
Κατά την επιστημονική αυτή ανακοίνωση παρουσιάστηκαν τα αποτελέσματα μιας μακρόχρονης παραγωγικής συνεργασίας μεταξύ αφ' ενός μεν του Εργαστηρίου του Καθηγητού κ. **Κων/νου Σακαρέλλου** του Τμήματος Χημείας του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, το

οποίο ασχολείται με την **Σύνθεση, Δομή, Φασματοσκοπία και Αλληλεπιδράσεις Βιομορίων**, αφ' ετέρου δε με το Τμήμα Παθολογικής Φυσιολογίας του Καθηγητού κ. **Χαράλαμπου Μουτσόπουλου** της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών, το οποίο ασχολείται ιδιαίτερα με τα **Συστηματικά Αυτοάνοσα Νοσήματα**.

Κύριος Στόχος των μελετών αυτών αποτελεί η **Σύνθεση Τεχνητών Πρωτεϊνών** και η **Παραγωγή Αντισωμάτων**. Για την επίτευξη αυτού απαιτείται η **Σύνθεση Τεχνητών Φορέων** με σαφώς προκαθορισμένη διαμόρφωση ούτως ώστε τα πολλαπλώς (ομοιοπολικά) προσδεδεμένα αντιγονικά πεπτίδια να μην αλληλεπιδρούν μεταξύ τους ή με τον Φορέα και να διατηρούν ή και να ενισχύουν ακόμη περισσότερο τη βιοδραστική τους διαμόρφωση.

Τα τελευταία δύο χρόνια έχει σχεδιασθεί και συντεθεί μία νέα τάξη, ελικοειδούς τύπου, ολιγοπεπτιδικών φορέων (SOC_n) για την ομοιοπολική, πολλαπλή πρόσδεση πεπτιδίων (MAP) με αντιγονικές ή/και ανοσογονικές ιδιότητες. Μελέτες Πυρηνικού Μαγνητικού Συντονισμού (NMR) και υπολογισμοί Μοριακής Δυναμικής

εφαρμόστηκαν με επιτυχία για τον καθορισμό της διαμόρφωσης τόσο του Φορέα όσο και των προσδεμένων σ' αυτόν πεπτιδίων. Οι παρατηρούμενες μεταβολές στη διαμόρφωση των προσδεμένων πεπτιδίων σ' αυτούς τους φορείς σε σύγκριση με τα ελεύθερα πεπτίδια, όχι μόνο δεν δημιουργούν προβλήματα, αλλά επί πλέον προκαλούν αυξημένη ανοσολογική εξειδίκευση.

Η πλήρης κατανόηση των Βιοχημικών και Ανοσολογικών Μηχανισμών, που περιγράφουν την αναγνώριση των Αντιγόνων από τα Τ-κύτταρα, αποτελεί το θεμέλιο λίθο για το σχεδιασμό εμβολίων και τον έλεγχο της αυτοανοσίας. Πεπτίδια είναι τα απαραίτητα μόρια για την ανοσολογική αναγνώριση από τα Τ-κύτταρα και τα πεπτίδια αυτά συμπλέκονται με πεπτιδικούς υποδοχείς, που ονομάζονται Σύμπλοκα Μόρια κύριας Ιστοσυμβατότητας. Ιδιαίτερα μεγάλο ενδιαφέρον παρουσιάζει ο σχεδιασμός και η σύνθεση νέων ανοσογόνων ή αναστολέων, που εκλεκτικώς ρυθμίζουν την ανοσολογική ανταπόκριση από ξένα ή αυτοάνοσα αντιγόνα, καθώς επίσης και η σύνθεση Μιμητικών Πεπτιδικών Αναλόγων.

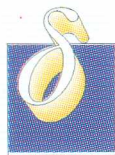
Στην ανακοίνωση αυτή εκτιμήθηκε η παραγωγή ισχυρών εξειδικευμένων αντιγόνων και αποτελεσματικών ανοσογόνων με την πρόσδεση επιτόπων σ' αυτή τη νέα

τάξη τεχνητών ολιγοπεπτιδικών φορέων (SOC_n) για την περίπτωση δύο αυτοάνοσων νοσημάτων:

α. Συστηματικός Ερυθματώδης Λύκος: Έγινε ανοσοποίηση κουνελιών από τον κύριο Β-επίτοπο PPGMRPP του Sm αυτοαντιγόνου προσδεμένου σ' αυτή την νέα τάξη τεχνητών φορέων (MAP_5-SOC_5). Κατά την ανοσοποίηση αυτή αναπτύχθηκαν υψηλοί τίτλοι αντι-PPGMRPP αυτοαντισωμάτων. Από τα ευρήματα της βιοψίας επί του νεφρού των ζώων που ανοσοποιήθηκαν με το MAP_5-SOC_5 προέκυψε η δυνατότητα πειραματικής ασθένειας, δηλαδή πειραματικής πρόκλησης Ερυθματώδη Λύκου. Αυτό το μοντέλο πειραματικής ασθένειας Ερυθματώδη Λύκου δίνει στον Ερευνητή τη δυνατότητα να κατανοήσει τους απαραίτητους μηχανισμούς αυτής της ασθένειας και να αναζητήσει τρόπους θεραπείας της. Καθορίστηκαν εξ' άλλου οι ακριβείς συνθήκες για αντι- MAP_5-SOC_5 ELISA πειράματα, από τα οποία προέκυψε σημαντική αύξηση της εξειδίκευσης και ευαισθησίας για ορούς ασθενών με Ερυθματώδη Λύκο ούτως ώστε να είναι δυνατή η ανάπτυξη και η διάθεση στο εμπόριο νέων εξειδικευμένων και ευαίσθητων ανοσοδιαγνωστικών τεχνικών.

β. Σύνδρομο Sjogren: Επιτεύχθηκε η χαρτογράφηση του La/SSB αυτοαντιγόνου που εμπλέκεται στο Σύνδρομο Sjogren και προσδιορίστηκαν τέσσερις κύριοι γραμμικοί Β-επίτοποι. Όταν οι επίτοποι αυτοί προσδέθηκαν ο καθένας χωριστά στο τετραμερές SOC και έγιναν ανοσοποιήσεις κουνελιών παρήχθησαν υψηλοί τίτλοι πολυκλωνικών αντισωμάτων, τα οποία αναγνώριζαν διάφορα μέρη της La/SSB πρωτεΐνης. Τρεις από τους τέσσερις Β-επιτόπους βρέθηκε ότι είναι επίσης Τ-επίτοποι. Αυτό είναι ένα σημαντικό αποτέλεσμα που μπορεί να οδηγήσει σε θεραπευτικές εφαρμογές σε αυτοάνοσα νοσήματα με την αναζήτηση εκείνων των μηχανισμών, με τους οποίους ένα ανοσογόνο (όταν χορηγείται υποδορίως) μπορεί να μετατραπεί σε ανοχογόνο (όταν χορηγηθεί από το στόμα, Oral Tolerance).

Μία πρόδρομη ανακοίνωση των αποτελεσμάτων αυτών έγινε επίσης στις αρχές Ιουνίου 1998 στη Χαλκιδική, στο 1^ο Διεθνές Συνέδριο των Χημικών Ενώσεων των Χωρών της Νοτιοανατολικής Ευρώπης.

ΓΡΑΦΕΙΟ ΔΙΑΣΥΝΔΕΣΗΣ

Σπουδών & Σταδιοδρομίας

Το Γραφείο Διασύνδεσης είναι μία νέα υπηρεσία του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, η οποία απευθύνεται στους/τις φοιτητές/τριες και στους/τις απόφοιτους των Τμημάτων του, με σκοπό να τους παρέχει πληροφόρηση, υποστήριξη και καθοδήγηση σε θέματα που αφορούν την επιστημονική και επαγγελματική τους σταδιοδρομία. Ιδρύθηκε στα πλαίσια του Επιχειρησιακού Προγράμματος Εκπαίδευσης και Αρχικής Επαγγελματικής Κατάρτισης (Ε.Π.Ε.Α.Ε.Κ.), το οποίο χρηματοδοτείται από το Υπουργείο Παιδείας και την Ευρωπαϊκή Ένωση (Β' ΚΠΣ), και λειτουργεί παράλληλα με τα Γραφεία Διασύνδεσης στα υπόλοιπα 17 Α.Ε.Ι. της χώρας, καθώς και σε 14 Τ.Ε.Ι.

Οι βασικότερες αρμοδιότητες και λειτουργίες του Γραφείου Διασύνδεσης είναι να προσφέρει στους φοιτητές και απόφοιτους έγκαιρη και έγκυρη **ενημέρωση** σε ζητήματα που συνδέονται με:

- την ολοκλήρωση των βασικών σπουδών
- τις μεταπτυχιακές σπουδές
- την αναζήτηση πηγών οικονομικής ενίσχυσης για τις σπουδές τους
- τη συνεχιζόμενη κατάρτιση
- την πρακτική άσκηση & συμπληρωματική εκπαίδευση και
- την αναζήτηση απασχόλησης στην αγορά εργασίας.

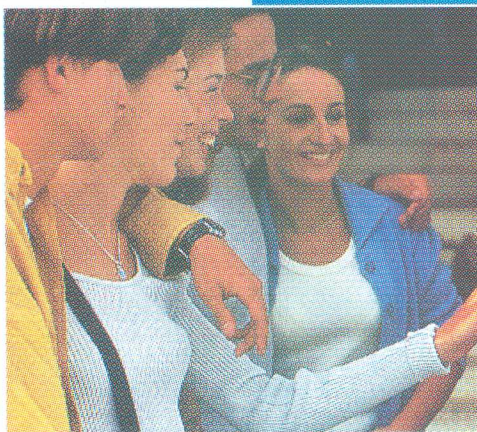
Επίσης το Γραφείο Διασύνδεσης παρέχει **συμβουλευτική υποστήριξη** σχετικά με:

- το σχεδιασμό της σταδιοδρομίας
- τον επαγγελματικό προσανατολισμό

- τη σύνταξη βιογραφικού σημειώματος
- τη συνέντευξη πρόσληψης

Η ανάπτυξη σχέσεων **αλληλοενημέρωσης** και **συνεργασίας** με τους παραγωγικούς φορείς και τις επιχειρήσεις (του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα), αποτελεί εξίσου σημαντική δραστηριότητα του Γραφείου Διασύνδεσης. Ο αντίκτυπος της διεθνοποίησης της οικονομίας και της εφαρμογής της υψηλής τεχνολογίας, όχι μόνο έχει **αποφέρει** αλλαγές στη δομή και οργάνωση της εργασίας, αλλά έχει καταστήσει τη γνώση και την πληροφορία, πηγές της οικονομίας. **Τώρα** αναζήτηση κατάλληλα εξειδικευμένου επιστημονικού δυναμικού, είναι πλέον πραγματικότητα όχι μόνο για τις μεγάλες επιχειρήσεις αλλά και για τις μικρομεσαίες εταιρίες, οι οποίες αντιλαμβάνονται ότι η μόνη διέξοδος **επιβίωσης** είναι η απορρόφηση της τεχνογνωσίας και της τεχνολογίας.

Το Γραφείο Διασύνδεσης, όπως και άλλα Γραφεία-Υπηρεσίες του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων (π.χ. το Γραφείο Διαμεσολάβησης), εντάσσεται στη γενικότερη προσπάθεια του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων να αναπτύξει σχέσεις συνεργασίας με τον παραγωγικό τομέα της χώρας μας, και κυρίως με τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις της περιφέρειας Ηπείρου. Η γρήγορη και συστηματική μεταφορά της πληροφορίας από και προς τις επιχειρήσεις μέσω των παραπάνω υπηρεσιών του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων αποτελεί προϋπόθεση για την ανάπτυξη λειτουργικών και αποτελεσματικών σχέσεων συνεργασίας ανάμεσα στους δύο αυτούς κόσμους.

Η υλοποίηση των στόχων – δραστηριοτήτων του Γραφείου Διασύνδεσης επιχειρείται με:

- την ανάπτυξη ηλεκτρονικών βάσεων δεδομένων και σελίδων στο INTERNET με πληροφορίες προς τους φοιτητές/απόφοιτους και τις επιχειρήσεις, η οποία στηρίζεται στις άρτιες δικτυακές εγκαταστάσεις του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων και στον ήδη εγκατεστημένο εξοπλισμό του Γ.Δ
- την έκδοση ενημερωτικών φυλλαδίων
- τη δημιουργία βιβλιοθήκης με έντυπο & ηλεκτρονικό υλικό
- τη διοργάνωση εκδηλώσεων με την συμμετοχή φορέων & επιχειρήσεων για την ενημέρωση των φοιτητών / αποφοίτων σε θέματα που αφορούν την αγορά εργασίας ή τις μεταπτυχιακές σπουδές
- την ανάπτυξη υπηρεσιών συμβουλευτικής σταδιοδρομίας από ειδικούς επιστήμονες - συμβούλους σταδιοδρομίας, για τους φοιτητές & απόφοιτους

(σχεδιασμός σταδιοδρομίας, σύνταξη βιογραφικού σημειώματος, προετοιμασία για συνέντευξη πρόσληψης)

- την εκπόνηση μελετών σχετικά με τις δυνατότητες της αγοράς εργασίας και τη γενικότερη κατάσταση του κοινωνικο-οικονομικού περιβάλλοντος όχι μόνο της Ηπείρου αλλά και ολόκληρης της Ελλάδας.

Η ουσιαστική λειτουργία του Γραφείου Διασύνδεσης στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων ξεκίνησε την άνοιξη του '98 και κατά το διάστημα μέχρι το φθινόπωρο του '98 πραγματοποιήθηκαν αρκετές από τις δραστηριότητες – στόχους, που προαναφέρθηκαν. Χαρακτηριστικά αναφέρονται η έκδοση ενημερωτικών φυλλαδίων, η δημιουργία σελίδων στο INTERNET με πληροφορίες σε θέματα μεταπτυχιακών σπουδών, υποτροφιών και θέσεων εργασίας, καθώς και η διοργάνωση ενημερωτικής ομιλίας προς τους φοιτητές για τις μεταπτυχιακές σπουδές στις Η.Π.Α. από τον μορφωτικό

ακόλουθο του ιδρύματος Fulbright. Η συνεργασία του Γ.Δ. με το Τμήμα Χημείας στο πρόγραμμα της Πρακτικής Άσκησης ήταν αποτελεσματική, όπως και η στήριξη μεταπτυχιακών προγραμμάτων και προγραμμάτων Συμπληρωματικής Εκπαίδευσης του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων. Ο ρόλος του Γραφείου Διασύνδεσης έγκειται τόσο στην προσέλκυση εταιριών για συμμετοχή τους στα παραπάνω προγράμματα, όσο και στη γρήγορη μετάδοση της πληροφορίας προς τους ενδιαφερόμενους φοιτητές/απόφοιτους για την ύπαρξη αυτών των προγραμμάτων.

Είναι γεγονός ότι στα πλαίσια του Ε.Π.Ε.Α.Ε.Κ. έχει εγκριθεί μεγάλος αριθμός μεταπτυχιακών προγραμμάτων παρέχοντας χρήσιμες εξειδικεύσεις. Τέλος, η καθημερινή επαφή και συζήτηση με τους φοιτητές/απόφοιτους και μεταπτυχιακούς ερευνητές στους χώρους του Γραφείου αποτελεί το καλύτερο εργαλείο του Γ.Δ., καθώς οι ενδιαφερόμενοι έχουν τη δυνατότητα να βρουν συγκεντρωμένες όλες τις πληροφορίες αλλά και να τις αναλύσουν με τη βοήθεια του εξειδικευμένου προσωπικού του Γραφείου.

Μερικές από τις σημαντικότερες εκδηλώσεις που προγραμματίστηκαν μέσα στο φθινόπωρο, είναι οι ημερίδες "προσανατολισμού" των πρωτοετών σε συνεργασία με τα Τμήματα και η ενημερωτική ημερίδα για όλη την πανεπιστημιακή κοινότητα σχετικά με τις δυνατότητες της αγοράς εργασίας και το σχεδιασμό του επαγγελματικού προσανατολισμού των φοιτητών/αποφοίτων.

Τα Γραφεία Διασύνδεσης των 18 Α.Ε.Ι. συνεργάζονται στο πρόγραμμα της Οριζόντιας Δράσης, η οποία συμπληρώνει και συντονίζει το έργο των επιμέρους Γραφείων (κάθετων δράσεων) χωρίς να χάνεται η αυτονομία και ανεξαρτησία τους. Η δημιουργία βάσης δεδομένων κοινής πρόσβασης εμπλουτισμένη με στοιχεία από τα 18 Γραφεία Διασύνδεσης και η παραγωγή ενημερωτικών & επιμορφωτικών εντύπων με τη συνεργασία μελών των κάθετων δράσεων, αποτελούν μερικές από τις ενέργειες που συντονίζονται από την Οριζόντια Δράση.

ΣΑΣ ΣΥΝΔΕΕΙ ΤΩΡΑ ΜΕ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

“Τηλεπικοινωνιακή υποδομή & Κέντρο Διαχείρισης Δικτύων”

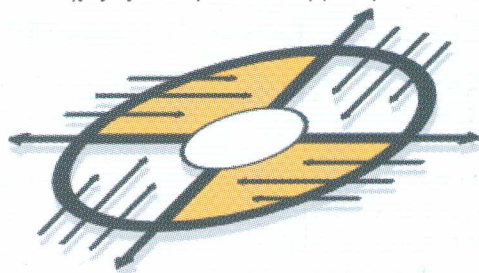
Το νέο ενοποιημένο δίκτυο δεδομένων και φωνής από τον Αύγουστο του 1998 έχει εισέλθει στη φάση της ολοκλήρωσής του. Το Κέντρο Διαχείρισης Δικτύων (ΚΕΔΔ) του Πανεπιστημίου είναι υπεύθυνο για τη διαχείριση του δικτύου του Ιδρύματος αλλά και την αξιοποίησή του για εκπαιδευτικούς και ερευνητικούς σκοπούς. Ο συνολικός αριθμός των υπολογιστών, που μπορούν να συνδεθούν στο δίκτυο δεδομένων είναι περίπου 4000, καθιστώντας το Πανεπιστήμιο έναν από τους μεγαλύτερους εν δυνάμει χρήστες δικτυακών υπηρεσιών στη χώρα μας. Μέσα από το δίκτυο, τα υπολογιστικά συστήματα των τμημάτων και τα νέα υπερυπολογιστικά συστήματα του Κέντρου Υπολογιστών του Πανεπιστημίου, λειτουργούν ως ένα ενοποιημένο καταναεμμένο υπολογιστικό περιβάλλον, με ταχύτατη πρόσβαση στο Εθνικό και διεθνές διαδίκτυο και όλες τις παγκόσμιες πηγές πληροφόρησης (Internet).

Το ενοποιημένο δίκτυο επικοινωνιών υπολογιστών και ψηφιακής τηλεφωνίας του Πανεπιστημίου θα αποτελεί εντός του 1999 πρότυπο Ακαδημαϊκό δίκτυο σε Εθνικό και Ευρωπαϊκό επίπεδο. Η καλωδιακή υποδομή του δικτύου υποστηρίζει τη διασύνδεση πάνω από 4000 εσωτερικών συνδρομητών ψηφιακής εσωτερικής τηλεφωνίας τύπου ISDN, με τετραψήφιους εσωτερικούς αριθμούς κλήσης, και δυνατότητα ενιαίας πρόσβασης από το δημόσιο τηλεφωνικό δίκτυο με απευθείας κλήσεις μέσω των 9 νέων σύγχρονων τηλεφωνικών κέντρων τα οποία εγκαταστάθηκαν τον Αύγουστο του 1998 και αρχίζουν να λειτουργούν τον Οκτώβριο. Αξίζει να σημειωθεί ότι η παροχή υπηρεσιών πρόσβασης στο δίκτυο δεδομένων και τηλεφωνίας επεκτείνεται από φέτος σε όλες τις Φοιτητικές Εστίες. Κάθε ένοικος των Εστιών Α ή Β θα έχει ψηφιακή τηλεφωνική συσκευή και θα μπορεί να συνδέσει τον προσωπικό του υπολογιστή στο δίκτυο δεδομένων.

Το ΚΕΔΔ υποστηρίζει την ισότιμη παροχή υψηλού επιπέδου δικτυακών υπηρεσιών σε όλα τα μέλη της Πανεπιστημιακής κοινότητας (μέλη ΔΕΠ, ΕΔΤΠ, ερευνητές, σπουδαστές). Οι υπηρεσίες που προσφέρει περιλαμβάνουν ανάμεσα σε άλλα τη δυνατότητα πρόσβασης στο εσωτερικό δίκτυο της Πανεπιστημιούπολης και στο Internet, επικοινωνίες πολυμέσων (multimedia communications), προχωρημένες υπηρεσίες τηλεφωνικού δικτύου (φωνητικό ταχυδρομείο, μεταφορά κλήσης, απάντηση από άλλη συσκευή, διάσπαση πολλών απόμων) κ.α. Αναλυτικότερα, οι αρχικές βασικές υπηρεσίες που προσφέρει το Κέντρο Διαχείρισης Δικτύων είναι οι παρακάτω:

1. Διαχείριση δικτύου δεδομένων και τηλεφωνίας.

Το Κέντρο Διαχείρισης Δικτύων είναι επιφορτισμένο με την παρακολούθηση, ρύθμιση και καλή λειτουργία εκατοντάδων ενεργών συσκευών του δικτύου δεδομένων και του τηλεφωνικού δικτύου τα οποία με την κατάλληλη διάρθρωση και προγραμματισμό και μαζί με τον παθητικό εξοπλισμό (εκατοντάδες χιλιόμετρα καλωδίων χαλκού, δεκάδες χιλιομέτρων καλώδια οπτικών ινών, χιλιάδες διπλές παροχές και εκατοντάδες διατάξεις σύνδεσης και μικτονόμησης αποτελούν ένα πραγματικά πολύπλοκο οργανισμό ο οποίος μεταβάλλεται καθημερινά και υπόκειται σε εκούσιες αλλαγές και τροποποιήσεις, ακούσιες βλάβες και μικρά ή μεγάλα προβλήματα τα οποία μπορούν να έχουν επίδραση σε ελάχιστο ή τεράστιο ποσοστό χρηστών όχι κατ' ανάγκη σε ευθεία σχέση με το μέγεθός τους ή την αιτία που τα προκάλεσαν. Το προσωπικό του Κέντρου είναι υπεύθυνο για τη διατήρηση και συνεχή βελτίωση του επιπέδου διασυνδεσιμότητας, αποδοτικότητας, υπηρεσιών του δικτύου ώστε να διαφυλάσσει την μεγάλη αυτή επένδυση του Πανεπιστημίου και να διαχειρίζεται με επαγγελματισμό, τον συνεχώς εξελισσόμενο αυτό οργανισμό.

2. Συνδεσιμότητα υπολογιστών με υψηλές ταχύτητες.

Ο όρος αυτός αναφέρεται στη δυνατότητα συνεχούς και αδιάλειπτης επικοινωνίας με υψηλές ταχύτητες εντός και εκτός της Πανεπιστημιούπολης με το παγκοσμίως αποδεκτό πρωτόκολλο επικοινωνίας TCP/IP. Οι ταχύτητες επικοινωνίας εντός του Πανεπιστημίου βρίσκονται στα υψηλότερα διεθνώς επίπεδα (10/100 και nx100 Mbps). Η ταχύτητα της επικοινωνίας με τα υπόλοιπα εθνικά και διεθνή εκπαιδευτικά και ερευνητικά Ιδρύματα καθώς και το παγκόσμιο διαδίκτυο (Internet) θα περιορίζεται μόνο από τον ασθενέστερο κρίκο (χαμηλότερη χωρητικότητα) της σύνδεσης προς τον αντίστοιχο ομότιμο “συνομιλητή” (peer).

3. Εξυπηρέτηση ονοματολογίας (DNS).

Όλοι οι υπολογιστές απαιτείται να έχουν συμβολικά ονόματα (ιδιαίτερα οι εξυπηρετητές ώστε να είναι προσβάσιμοι μέσω μνημονικών – λογικών κανόνων), τα οποία αντιστοιχούν ένα-προς-ένα με τις αντίστοιχες διευθύνσεις IP των μηχανημάτων. Ο μηχανισμός απόδοσης

των ονομάτων αυτών και της αντιστοίχησης με τις διευθύνσεις IP (DNS – Domain Name Services) είναι κατανεμημένος στο Παγκόσμιο Διαδίκτυο (Internet). Το ΚΕΔΔ θα παρέχει αμφίδρομη αντιστοίχηση (όνομα ή διεύθυνση και διεύθυνση ή όνομα) για τους υπολογιστές του Πανεπιστημίου και μονόδρομη αντιστοίχηση (όνομα ή διεύθυνση) για όλους τους υπολογιστές του Internet με άμεσο ή έμμεσο τρόπο. Αρκεί λοιπόν ο κάθε υπολογιστής του Πανεπιστημίου να είναι ρυθμισμένος, ώστε να “απευθύνεται” στον αντίστοιχο εξυπηρετητή DNS του ΚΕΔΔ όπως περιγράφεται στο έντυπο NOC - C.01.

4. Εξυπηρέτηση Μεταφοράς Αρχείων (FTP Server – File Transfer Protocol).

Μία από τις βασικότερες υπηρεσίες που πρέπει να υποστηρίζονται από ένα δίκτυο είναι και η μεταφορά αρχείων. Με τον όρο αρχείο, υπονοείται ουσιαστικά οτιδήποτε μπορεί να αποθηκευθεί στο δίσκο ενός υπολογιστή. Η διασυνδεσιμότητα και μόνο, επιτρέπει σε οποιονδήποτε χρήστη να μεταφέρει οποιοδήποτε αρχείο από και προς τον υπολογιστή του, με ικανοποιητικές ταχύτητες. Πέραν αυτού όμως, δεδομένου ότι α) οι ταχύτητες επικοινωνίας με κόμβους του εξωτερικού είναι κατά πολλές τάξεις μεγέθους μικρότερες αυτών που μπορούν να επιτευχθούν τοπικά και β) οι εξωτερικές συνδέσεις είναι ιδιαίτερα ακριβές για να αναλώνονται με μεταφορά ταυτόσημων αρχείων από πολλούς χρήστες, το ΚΕΔΔ αναπτύσσει συνεχώς την υπηρεσία αποθήκευσης και μεταφοράς αρχείων σε δικό του εξυπηρετητή, όπου θα συντηρούνται δημοφιλή πακέτα (mirroring) και εξελίσσει το μηχανισμό του “ενδιάμεσου” (proxy), με τον οποίο οτιδήποτε έχει μεταφερθεί πρόσφατα σε κάποιο μηχάνημα της Πανεπιστημιούπολης, θα είναι στη συνέχεια διαθέσιμο τοπικά. Αρκεί για το λόγο αυτό, ο κάθε υπολογιστής του Πανεπιστημίου να είναι ρυθμισμένος με τέτοιο τρόπο, ώστε να αναζητά τα σχετικά αρχεία στον αντίστοιχο εξυπηρετητή FTP και PROXY του ΚΕΔΔ.

5. Εξυπηρέτηση Εφαρμογών Παγκόσμιου Ιστού (WWW Server – World Wide Web).

Ίσως να είναι πλέον πολύ λίγοι αυτοί που δεν έχουν έρθει με κάποιο τρόπο σε επαφή με την εφαρμογή WWW. Οι αγορές υπολογιστών και ο φόρτος στις γραμμές του δικτύου, βασίζονται κατά μεγάλο μέρος στην περιδολογή (browsing) ανάμεσα στους χιλιάδες εξυπηρετητές Web ανά τον κόσμο. Το περιεχόμενο των ιστοσελίδων (web pages) μεταβάλλεται καθημερινά και εμπλουτίζεται με πολυμέσα και δημιουργικούς τρόπους παρουσίασης (presentation) και ανάκτησης (fetching) του περιεχομένου από εκατομμύρια χρηστών. Ο εξυπηρετητής του Πανεπιστημίου αν και ξεκινάει με μικρό περιεχόμενο, φιλοδοξεί να γίνει σύντομα από τις πλέον χρήσιμες πηγές πληροφόρησης και αναφοράς για τα μέλη της Πανεπιστημιακής κοινότητας.

6. Τηλεφωνική Διασύνδεση.

Αν και ακούγεται κοινότυπο, η απρόσκοπτη και αποδοτική τηλεφωνική επικοινωνία σε όλη την Πανεπιστημιακή κοινότητα είναι δικαιολογημένα από τις πλέον βασικές ανάγκες. Το Κέντρο Διαχείρισης Δικτύων είναι επιφορτισμένο να αναλάβει την εξυπηρέτηση των σχετικών τηλεφωνικών αναγκών με την εγκατάσταση των νέων τηλεφωνικών κέντρων στην Πανεπιστημιούπολη και την ολοκλήρωση της ενιαίας καλωδιακής υποδομής. Το νέο τηλεφωνικό δίκτυο θα είναι εξ’ ολοκλήρου ψηφιακό, θα προσφέρει σημαντική βελτίωση στην ποιότητα φωνής και εκατοντάδες επιμέρους υπηρεσίες, μεταξύ των οποίων ενιαία αριθμοδότηση, φωνητικό ταχυδρομείο, υποστήριξη

Γραμματειών, τηλεφωνικό κατάλογο, έκδοση λογαριασμών, στατιστικά στοιχεία χρήσης κλπ. Η εγκατάσταση, ο προγραμματισμός και ο έλεγχος καλής λειτουργίας του νέου τηλεφωνικού δικτύου προβλέπεται να έχουν ολοκληρωθεί εντός του Σεπτεμβρίου 1998 και η μετάβαση στο νέο δίκτυο θα γίνει σταδιακά πριν από την εκπονή του έτους.

7. Υπηρεσία απομακρυσμένης πρόσβασης (Dial-Up).

Εντός του 1998, το Κέντρο Δικτύων θα εγκαταστήσει εξυπηρετητή απομακρυσμένων συνδέσεων, έτσι ώστε τα μέλη της Πανεπιστημιακής κοινότητας να συνδέονται διαφανώς με υπολογιστικά συστήματα του Πανεπιστημίου από το χώρο κατοικίας τους μέσω του δημόσιου τηλεφωνικού δικτύου. Προβλέπεται ότι η αρχική υποστήριξη 30-60 ταυτόχρονων συνδέσεων θα επιτευχθεί με την ολοκλήρωση και του δικτύου φωνής. Η διαχείριση των λογαριασμών, κωδικών πρόσβασης και των σχετικών μηχανισμών ασφαλείας θα γίνεται με ευθύνη του Κέντρου Διαχείρισης Δικτύων.

8. Προηγμένες υπηρεσίες επικοινωνίας.

Νέες υπηρεσίες όπως Τηλε-διδασκαλία, Τηλε-διάσκεψη, Web-Voice button κλπ, θα αρχίσουν σύντομα να ενδιαφέρουν τους χρήστες του δικτύου, να αποδεικνύουν τη χρησιμότητά τους στην εκπαιδευτική διαδικασία και προφανώς θα υποστηρίζονται από το Κέντρο Διαχείρισης Δικτύων.

9. Πιλοτικές εφαρμογές GUnet.

Παράλληλα το Κέντρο Διαχείρισης συμμετέχει σε πιλοτικά προγράμματα στα πλαίσια του Πανεπιστημιακού Διαδικτύου (GUnet), που σκοπό έχουν να διαπιστώσουν την τεχνολογική ωριμότητα και την οικονομική αποδοτικότητα λύσεων οι οποίες θα επιτρέπουν α) μετάδοση τηλεφωνικών συνδιαλέξεων και ενοποίηση τηλεφωνικών δικτύων των Ιδρυμάτων πάνω από δίκτυο δεδομένων σε συνάρτηση με την επερχόμενη απελευθέρωση της σχετικής αγοράς, β) εξάπλωση των προηγμένων υπηρεσιών στην περιφέρεια και τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση.

10. Υπηρεσία E-MAIL Server

Προς το παρόν όλα τα μέλη της Πανεπιστημιακής Κοινότητας έχουν τη δυνατότητα να έχουν λογαριασμούς για την αποστολή και λήψη ηλεκτρονικών μηνυμάτων σε κεντρικό σταθμό στο Κέντρο Υπολογιστών. Τονίζεται ότι προς το παρόν, και λόγω της φύσης της παρεχόμενης υπηρεσίας αυτή θα συνεχίσει να παρέχεται από το Κέντρο Υπολογιστών. Ως εκ τούτου το Κέντρο Διαχείρισης Δικτύων είναι υπεύθυνο μόνο για τη διασύνδεση με το Υπολογιστικό Κέντρο (cc.uoi.gr) αλλά όχι για τη διαθεσιμότητα των σχετικών υπηρεσιών e-mail και τη διαχείριση των αντίστοιχων πόρων. Για τις σχετικές ρυθμίσεις στον υπολογιστή σας, έτσι ώστε να λαμβάνετε και να αποστέλλετε ηλεκτρονικά μηνύματα και για σχετικά προβλήματα, υπεύθυνο είναι το Κέντρο Υπολογιστών.

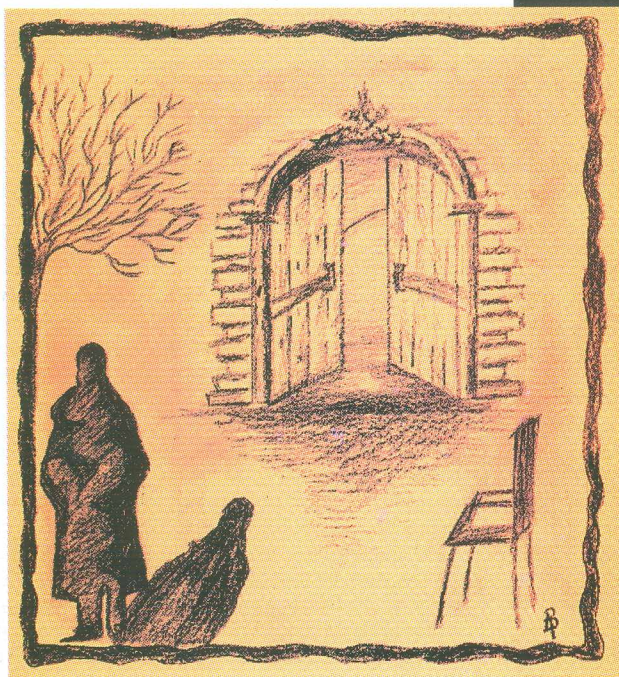
Το ΚΕΔΔ θα διοργανώνει τακτικές επιστημονικές και τεχνικές εκδηλώσεις και σεμινάρια για τη διάδοση της Τηλεματικής στο Ίδρυμα, και θα εκδίδει ενημερωτικά δελτία για να προβάλει θέματα σχετικά με την αξιοποίηση του δικτύου για εκπαιδευτικούς και ερευνητικούς σκοπούς.

“Θεατρική Συντροφιά Πανεπιστημίου Ιωαννίνων”

ΘΕ.Σ.Π.Ι.

Η Θεατρική Συντροφιά του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων (ΘΕ.Σ.Π.Ι.) ξεκίνησε την καλλιτεχνική της πορεία ανεπίσημα από το 1976, όταν μέσα από τη συντροφιά τους ανώνυμοι φοιτητές βρήκαν έναν “δρόμο” θεατρικό, για να εκφραστούν ελεύθερα, δημιουργικά με τη ψυχή και τη φαντασία τους. Αποκτά επίσημο χαρακτήρα από το 1983. Μέχρι σήμερα έχει παρουσιάσει έργα τόσο από το ελληνικό όσο και από το ξένο ρεπερτόριο. Αναφέρουμε ενδεικτικά τα ακόλουθα:

Όσον αφορά στο ξένο ρεπερτόριο, ο πειραματισμός της ομάδας εφαρμόστηκε για πρώτη φορά στα “Μάγια της Πεταλούδας” (Φ.Γκ. Πόρκα) και συνεχίστηκε στα έργα: “Το σπίτι της Μπερνάρντα Άλμπα” (Φ. Γκ. Πόρκα), “Μπερλιμπλιν και Μπελίσσα” (Φ. Γκ. Πόρκα), “Βίκτωρ” (Ροζέ Βιτράκ), “Τραπεζαρία” (Γκέρνυ), “Η φαλακρή Τραγουδίστρια” (Ιονέσκο), “Τότες που” Μπέκετ), “Χάρολντ και Μωντ” (Κόλιν Χίγγινς), “Μουρμουρίζοντας με κλειστό το στόμα” (Διασκευή του Άτιτλου Έργου του Φ. Γκ. Πόρκα), μονόπρακτα του Τ. Ουίλλιαμς.

Η περσινή χρονιά (1997 - 1998) ήταν ιδιαίτερα επιδομοτική για την ομάδα. Παρουσίασε μια ενότητα από τέσσερα μονόπρακτα των Μ. Λαχανά, Ντάριο Φο και Π. Ζίσκιντ με τίτλο “Συνηθισμένοι Άνθρωποι” και δύο αφιερώματα, το ένα στο Ντάριο Φο και το άλλο στην παγκόσμια μέρα θεάτρου (με παρουσίαση μονόπρακτων και αποσπασμάτων από το παγκόσμιο θέατρο). Εκτός από τις θεατρικές της δραστηριότητες, η ομάδα έχει και άλλους καλλιτεχνικούς προσανατολισμούς. Διοργανώνει θεατρικά παιχνίδια, αφιερώματα σε μεγάλες μορφές της θεατρικής τέχνης, και προσπαθεί να αξιοποιήσει πολύπλευρα το δυναμικό της.

Με κύριο μοχλό της τη θεατρική έκφραση προσπαθεί να αντιδράσει στα μηνύματα των καιρών που θέλουν το άνθρωπο έρμαιο της

“Εσωτερικά Ειδήσεις” (Μ. Ποντίκας), “Τα ρούχα του Βασιλιά” (Καλαντζόπουλος), “Ταχυδράματα” (Αγγελάκης - Μανιώτης), “Παλιαντζούρες” (Μ. Βενιέρη), “Ό,τι φάμε και ό,τι πιούμε” (Μητσάκης), “Μουσική για μια αναχώρηση” (Κ. Μητροπούλου), “Τα πουλιά” (Διασκευή του Δ. Ποταμίτη για τους “Ορνίθες” του Αριστοφάνη), “Το ενυδρείο” (Μουρσελάς).

Στις δραστηριότητες της ομάδας περιλαμβάνεται και ένα δεκαήμερο πρωτότυπο αφιέρωμα στο θέατρο Σκιών. Με αυτό το αφιέρωμα σκιών και με ένα έργο του Π. Δανελάτου, παλιού μέλους της ΘΕΣΠΙ καθώς και με μια παράσταση του έργου “Παρέλαση” και τέσσερα μονόπρακτα της Αναγνωστάκη συμμετείχε στο θεατρικό διαγωνισμό της Ιθάκης.

Η ΘΕΣΠΙ στεγάζεται στο θεατράκι που βρίσκεται στις παλιές εστίες της Δουρούτης, απέναντι από τη Λέσχη. Τηλ. 98631.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΣΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

- **New Directions in Telemedicine**
11-12 Σεπτεμβρίου 1998 στα Ιωάννινα
- **Α' Συνάντηση των Βυζαντινολόγων Ελλάδας και Κύπρου (in greek)**
25 - 27 Σεπτεμβρίου 1998, Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων
- **Symmetries in Intermediate & High Energy Physics and Applications**
30 September - 5 October 1998, University of Ioannina
- **1ο Πανελλήνιο Συνέδριο Ελευθέρων Ριζών Και Οξειδωτικού Στρες (in greek)**
1- 3 Οκτωβρίου 1998, Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων
- **Homological Invariants in Representation Theory**
16-20 March 1999 in Ioannina
- **5th International Symposium On Applied Bioinorganic Chemistry**
13-17 April 1999 in Corfu
- **7th Hellenic Conference On Informatics**
Αύγουστος 1999, στα Ιωάννινα
- **4th Congress of the Surgical Society of North Greece**
21-23 October 1999 in Ioannina

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

1. Σε συνεργασία με το Πανεπιστήμιο Αθηνών, έκθεση φωτογραφίας του Κων/νου Ιγνατιάδη στο κτίριο Κωστή Παλαμά.
2. Προγραμματισμός εκδήλωσης με ομιλητή τον Ιάκωβο Καμπανέλη

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟ ΠΑΡΚΟ ΗΠΕΙΡΟΥ

Το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων ανταπο-κρινόμενο στην αποστολή του ως περιφερειακό Ίδρυμα και σε συνεργασία πάντα με την Γενική Γραμματεία Περιφέρειας Ηπείρου ενεργοποίησε όλο το δυναμικό της Ηπείρου και σήμερα είναι σε θέση να προκηρύξει την υλοποίηση του έργου "Τεχνολογικό Πάρκο Ηπείρου". Το έργο αυτό πιστεύουμε ότι θα συμβάλλει στην δημιουργία καινοτόμων επιχειρήσεων, τη διάχυση της γνώσης και του πολιτισμού και τη δημιουργία φιλικού περιβάλλοντος για νέες τεχνολογίες στον Ηπειρωτικό χώρο.

ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΟ ΔΙΑΣΥΝΔΕΣΗΣ

Επιστημονικός Υπεύθυνος:

Μ. Κοντομηνάς, Καθ. Τμήματος Χημείας

Αναπληρωτής Επιστημονικός Υπεύθυνος:

Χ. Λάγκαρης, Αναπλ. Καθ. Τμήματος Μαθηματικών

Υπεύθυνος Γραφείου: Κ. Τριανταφυλλίδης

Σύμβουλος Γ.Δ.: Α. Εμβαλωτής

Σύμβουλοι Σταδιοδρομίας: Μ. Οικονόμου,

Ε. Γερωνυμάκη

Διοικητική υποστήριξη - Δημόσιες Σχέσεις: Ε. Καλαμπόκα

Γραμματειακή υποστήριξη - Internet εφαρμογές: Κ. Τζουβάρα

Τεχνική υποστήριξη - ανάπτυξη λογισμικού: Α. Πολύμερος

Το Γραφείο Διασύνδεσης βρίσκεται δίπλα στο Αμφιθέατρο Νο 4 του Μαθηματικού, και δέχεται τους φοιτητές από Δευτέρα έως και Παρασκευή, 10.00 πμ - 03.00 μμ.

Τηλ.: 0651 98728,

Fax.: 0651 98729,

e-mail: career@cc.uoi.gr

web site: www.uoi.gr/gr/services/career

ΚΕΝΤΡΟ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΔΙΚΤΥΩΝ

Γιάννης Σκοπούλης (scopouli@noc.uoi.gr)

Τεχνικός Υπεύθυνος NOC

Διαχείριση Δικτύων Δεδομένων και Φωνής Σχεδιασμός

Αννυ Κολοβού (akolonou@noc.uoi.gr)

Γραμματειακή Υποστήριξη

Δημόσιες Σχέσεις

Υποστήριξη Χρηστών

Δημήτρης Παπαγεωργίου (jimmy@noc.uoi.gr)

Πρωτεύουσα Διαχείριση Δικτύων Δεδομένων και Φωνής

Πρωτεύουσα Διαχείριση Συστημάτων και Εξυπηρετητών

Θανάσης Δεμερτζής (ademertz@noc.uoi.gr)

Ανάπτυξη και Διαχείριση Υπηρεσιών WEB

Υποστήριξη Χρηστών

Κώστας Δημακόπουλος (cdimako@noc.uoi.gr)

Δευτερεύουσα Διαχείριση Τηλεφωνικού Δικτύου

Ανάπτυξη Διαχειριστικών Εφαρμογών

Υποστήριξη Χρηστών

Μιχάλης Μουταφίδης (mmoutafi@noc.uoi.gr)

Δευτερεύουσα Διαχείριση Συστημάτων

Ανάπτυξη Υπηρεσιών Δικτύου

Υποστήριξη Χρηστών

Χρήστος Μπουρνάκας (cbourn@noc.uoi.gr)

Δευτερεύουσα Διαχείριση Δικτύου Δεδομένων

Υποστήριξη Υπολογιστικών Συστημάτων

Βλάβες Δικτύου Δεδομένων

Υποστήριξη Χρηστών

Γιώργος Ράντογλου (grant@noc.uoi.gr)

Διαχείριση και επέκταση Δικτυακής Υποδομής

Διαχείριση συνδέσεων Τηλεφωνικού Δικτύου

Παρακολούθηση έργων.

Βλάβες Τηλεφωνικού Δικτύου

Υποστήριξη Χρηστών

ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΟΥΜΕΝΑ ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ

Ο παρακάτω πίνακας παραθέτει ορισμένα από τα χρηματοδοτούμενα από την Ευρωπαϊκή Ένωση και τη Γραμματεία Έρευνας & Τεχνολογίας ερευνητικά προγράμματα που έχουν προκηρυχθεί κατά την τρέχουσα περίοδο.

4ο Πρόγραμμα Πλαίσιο

Ελεγχόμενη Θερμοπυρηνική Σύντηξη (Fusion) 15 Δεκεμβρίου 1998

Προγράμματα εκτός 4ου Προγράμματος πλαισίου

Δραστηριότητες αξιολόγησης στα πλαίσια του Έργου Save II 31/12/1999

MEDA - Πρόσκληση υποβολής προτάσεων στο Ευρωμεσογειακό πρόγραμμα συνεργασίας στον οπτικοακουστικό τομέα 31 Οκτωβρίου 1998

Implementing standardisation projects for the Information Society 15 Νοεμβρίου 1998

ECOS - OVERTURE 15 Νοεμβρίου 1998

SYNERGY - Πρόσκληση για προτάσεις συγχρηματοδοτούμενων έργων στο πλαίσιο του προγράμματος Synergy για το 1999 30 Οκτωβρίου 1998

INTERPRISE (TENDER) 31 Μαρτίου 1999

Επαγγελματική κατάρτιση

Κοινοτική Πρωτοβουλία "Απασχόληση" 1997-1999

Εθνικά Προγράμματα (Γ.Γ.Ε.Τ.)

ΕΠΕΤ II - Υποπρόγραμμα II (2.3) Γλωσσική Τεχνολογία 15 Οκτωβρίου 1998

ΕΠΕΤ II - Υποπρόγραμμα III
Δίκτυα Εργαστηρίων Εθνικής Χρήσης στον Τομέα της Γεωργικής Βιοτεχνολογίας 30 Οκτωβρίου 1998

ΕΠΕΤ II - Υποπρόγραμμα IV (4.2)
Ανθρώπινα Δίκτυα Διάδοσης της E+T Γνώσης 27 Νοεμβρίου 1998

ΔΙΑΚΡΑΤΙΚΗ ΕΠ. & ΤΕΧΝ/ΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ
ΕΛΛΑΔΑΣ - Μ. ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ 30 Οκτωβρίου 1998

ΔΙΑΚΡΑΤΙΚΗ ΕΠ. & ΤΕΧΝ/ΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ
ΕΛΛΑΔΑΣ - ΓΕΩΡΓΙΑΣ 27 Νοεμβρίου 1998

Για περισσότερες πληροφορίες απευθυνθείτε στο Γραφείο Διασύνδεσης ή στο Γραφείο Διαμεσολάβησης του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων.

Το περιοδικό του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων

Ἰρις

Υπεύθυνος Έκδοσης:

Πρύτανης Παν/μιου Ιωαννίνων
Χρήστος Μασσαλάς

Επιμέλεια Τεύχους:

Γ. Παντής
Απ. Παπαϊωάννου

Σύνταξη:

Κ. Τριανταφυλλίδης
Α. Πολύμερος
Κ. Τζουβάρα
Ε. Καλαμπόκα

Επεξεργασία - Διαχωρισμοί:

Γραφείο Διασύνδεσης Π.Ι
Πολύχρωμο Ε.Π.Ε

Εκτύπωση:

Τυπογραφείο Πανεπιστημίου Ιωαννίνων

Τυπώθηκε σε ανακυκλώσιμο χαρτί

Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων 1998